

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 46/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 03.11.2010. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић;**
- **Оптужени Будисављевић Чеда, Малиновић Мирко, Богуновић Милан, Груичић Богдан;**
- **Присутни су и браниоци оптужених адвокат Лукић Милан, Ђорђе Дозет, Ђорђевић Горан и Давидов Страхиња, Елек Милан.**

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су присутна сва позвана лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни да одржимо главни претрес?

На сагласан предлог странака, суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Главни претрес је ЈАВАН као и претходни од 04.10.2010. године.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА ОПТУЖЕНИХ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих замолила да у заседању само остане оптужени Будисављевић Чедо, а да остале оптужене удаљите из суднице.

Оптужени ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени. Ви сте кренули са Вашом одбраном 04.10.2010. године, изволите можете наставити. Она упозорења наравно важе да нисте дужни да одговарате на постављена питања, да се можете бранити на начин како то Вама најбоље одговара. Дакле, сва та упозорења и даље важе. Изволите наставите.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добар дан пре свега и Вама и осталима у судници. Стао сам код изношења одбране где смо се вратили са ликвидације четири члана породице Ракић, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад сте кренули за Теслинград?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Кад смо се вратили да. Кад смо се вратили, да приликом повратка смо се разишли и свак је отишао на своју страну, неколико нас вратило се у исту полицијску станицу тамо у Теслинграду, неко

је отишао на нека друга места и тако, живот се наставио даље. О томе се више није разговарало с тим да сам ја известио командира станице полиције Наранџић Радомира. Радомира што се десило и прије тога је исто био упознат и једноставно укратко то је то конкретно везано за тај случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите заменик тужиоца ће Вам поставити питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте известили о томе што се догодило и Орловић Душана?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Орловић Душана сам известио али не тај исти дан него након пар дана кад сам се вратио и отишао за Книн.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Вам је рекао?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па рекао то сам и претпостављао да ћеш да направиш јер то сам ти и говорио, значи ја сам то известио њега, по његовом наређењу сам направио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац оптуженог Будисављевића, изволите.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Колико дана је потекло између Вашег првог и другог разговора са Орловићем по питању Ракића, пре њихове?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Пре њихове ликвидације?

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Значи, приликом нашег првобитног, првог разговора до другог до ликвидације, ја кад сам отишао у Книн то што сам разговарао с њим, питао шта да радим и рекао први пут он је рекао то што ми је рекао да ликвидирам, нек не доводим у Книн, ја то нисам извршио први пут тек после кад сам се вратио након 3-4 дана опет ми је то исто поновио, у ствари питао ме зашто нисам то направио. Значи, 3-4 нек буде и 5 дана али не могу да прецизирам, 20 година је прошло, не могу ја да се сетим баш тачно дан, значи није био исти дан, прошло је пар дана.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вам поставила само питање везано за ово Ваше својство. Ви сте у једном тренутку у истрази 08.06.2010. године навели «Нисам био припадник МУП-а ни ТО», а сада на овом главном претресу 04.10. Ви кажете да сте фактички били припадник полиције?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Два пута смо подведени под полицију, нисам тад ни ја конкретно знао, после се испоставило да смо били припадници Министарства унутрашњих послова САО Крајине, у праву сте, добро сте приметили. Као припадни полиције да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад овако, ово ме интересује. Такође рекли сте да Вам је наређено од стране команданта ТО Мирић Милана да се ухапсе?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте говорили о томе како Вам је он то наредио да каже наредио оним својима и онда говорите у једном моменту да долазе Рамбо, Зоља, Чучо чији је непосредни старешина био Зоран Бедековић и кажете «чују то они, они ме предухитре, али их они хапсе». Како су вас они то предухитрили ако је вама дато наређење како то сад долази да они су чули па су вас они предухитрили и они су ухапсили?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Хоћете да Вам одговорим на питање како их нисам ја ухапсио, зашто су их они ухапсили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нејасно ми је то разумете. Ако је Вама дошло наређење, значи Вама је издато наређење?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Нису они сви ухапшени исти тренутак заједно него су довођени су појединачно или по двоје, нису сви ухапшени заједно, тако да нисам, не ја него моји људи, свеједно или ја или они ако сам им наредио, нису они довели све четворо него је доведено једно, двоје а други су довели једно, двоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па тај Рамбо и Чучо су довели двоје, ја сад не могу да прецизирам тачно, ја можда нисам ни био у том тренутку кад су они доведени, можда нисам ја био тренутно у тој полицијској станици код нас у Теслинграду кад су они доведени и кад сам ја наредио мојим људима по наређењу командата ТО Мирића да ја приведем те, ја сам исто наредио мојима, значи ја сам наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли Ви мене разумете?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Разумем Вас потпуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте добили наређење од команданта Територијалне одбране и кажете некако да су и они то чули. Како су они чули, јесу ли они били на том неком састанку када је Вама издато наређење?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не ја знам сад тачно, не знам јесу ли били на састанку, можда и јесу, можда је неко од њих био на том састанку, то је састанак био мало ван издвојен из тог Личког Осика у град и на пример нека као велика трафо станица од Велике Лике и ту је било то као сигурније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само морам мало, идете преопширно и скренете од питања.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У праву сте, само ме коригујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ако он каже Вама да Ви наредите својима, који су то онда Ваши, а иду лишавају слободе, значи Рамбо, Зоља и Чуча, који су Ваши?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Моји су припадници полиције, значи који су били тад заједно са мном у станици полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Рамбо, Зоља и Чуча немају никакве везе са Вама?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Немају са мном, они су дошли из Решке војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њима могао да нареди?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Могао је да нареди њима Мићка Мирић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто командант ТО?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да командант ТО као кад је командант ТО у једном месту, значи он одговара за све територијалне одбране, онда ту припадају војне полицијске снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад Вас ја добро разумем, могао је и командант а могли сте и Ви да наредите?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Могао сам и ја, али конкретно ја њима нисам наређивао, њима тој специјалној јединици са овим претпостављеним њиховим Зораном Недељковићем поручником, ја њима нисам наређивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то су биле фактички две наредбе?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па може тако да се подведе да су биле две, може и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад даље Ви кажете.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Могу ја Вас да прекинем за тренутак, мислим да покушам то објаснити шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нејасно је.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Тако је нејасно је, слажем се потпуно с Вама. Јасно би било сада да је то време, једноставно да је пре али цивилство и онда добија се наређење од некога, Ви наредите, Ви као судија наредите да се ја приведен обично може, али у време рата те команде да постоје, али могу бити удвојене, двојне. Зашто, зато што се дешава да ја добијем наређење до 10 сати да неког приведем, не могу га привести јер једноставно пуца се, напад је неки и онда неко други може да изврши то уместо мене. Не знам да ли схваћате шта хоћу да Вам кажем. У рату је то сасвим другачије него овако у нормално време, тако да може да се деси да су удвојене команде, може да се деси да ја радим за Државну безбедност а треба да будем под ингиренцијом Министарства унутрашњих послова, односно под ингиренцијом начелника Јавне безбедности полиције Грачац, али може да се деси све, нигде то у 99,9% случајева није било писаног трага него је било договор канцеларије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само станите молим Вас. Хтела сам ово да Вас питам. Ја то само из Вашег исказа од 04.10.2010. године, пазите Ви сте рекли и да је командант наредио па је дошло наређење од пуковника Вуњака и на крају сте Ви издали наређење исто да се ухапсе, значи сви издају наређење да

се ухапсе а предухитре их ова тројица. Значи, то ме интересује ко је фактички наредио да се они лише слободе, јер кажите молим Вас, разумете, јер то из Вашег исказа произилази, кажете наређује командант, па наређује Вуњак, па сте Ви на крају издали наређење. Ко је фактички издао наређење?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Зато што је тамо у то време постојало више формација, више и паравојне јединице и војне јединице и полицијске јединице и безбедносне јединице, значи кад је рат тај грађански расуло је било једноставно. Није ту било, ево како сам ја потпао под полицију, какве сам ја везе имао на пример с полицијом, ја сам отишао у Книн у Голубић код капетана Драгана на обуку, ја сам и ухапшен, у ствари нисам ухапшен него сам дошао као на састанак у станици Јавне безбедности, ја сам био у шареној униформи, ја нисам плаву униформу носио, био сам припадник Министарства унутрашњих послова, ето, тешко је то објаснити, како ја да Вам објасним, не знам ни ја, можда ће Вам боље Мића боље објаснити или неко, ја не знам стварно, ја ћу драге воље да Вам објасним да покушам да објасним, да одговорим на свако Ваше питање наравно а да ли ћу успети објаснити не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још бих Вас питала у истрази сте 01.03.2010. године, значи истрага Окружног суда у Сомбору рекли сте да је Ракић Милован, значи говоримо о оној јами да кад је пуцано да он сам пада у јаму а сада сте рекли, значи прошлог главног претреса да је остао на рубу јаме?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја не знам да ли сам прецизирао тачно не сећам се по имену ко је, неко је остао на рубу јаме а неко је пао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, прецизирали сте зато Вас ја питам?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Можда ако сам то рекао онда нек буде да је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је на крају остао на рубу јаме пошто су то два тела била која сте после рекли да сте гурнули у јаму, ко је онда, је ли Милован? Ево сад ћу још да Вас подсетим.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Подсетите ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за Ракетић Радмилу кажете она је била на метар од места где јој је отац лежао мртав у односу на њу, а сада сте навели да је она пала у јаму. Па ко је остао на рубу кад је дошло до пуцања, ко није упао у јаму, а ко јесте?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Прво се пуцало у Драгана, Драган је пао у јаму колико сам ја, ето сећам се, после смо пуцали у Милована и сматрам да је он остао на јами. Е, сад да ли је остао и отац Мане сад нисам сигуран, ајде нека буде, не нека буде, не може нека буде једноставно да је било њих двојица, два тела, значи син и отац Милован и Мане да су остали на рубу јаме, премда вероватно да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми имамо фотографију, вероватно сте имали прилике да видите у списима.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, да упознат сам ја са свим списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас молила, ми ћемо ставити на документ камеру да нам мало ближе опишете тај терен како сте дошли до те јаме, како је то изгледало, да нас упутите мало из ког правца сте долазили, како је паркиран камион, мало нас ближе уведите. Ја бих молила режију да нам пусти документ камеру и да нам прикаже ову фотографију.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Могу ја да наставим док то иде или да сачекамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, ако имате још шта реците.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да кренем у вези тога описа места и како смо дошли, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Значи по претходном нашем договору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте то детаљно, све сте детаљно описали али ево уведите нас на ове фотографије. Ево видите фотографија број 1 па нам опишите шта је то што се види на овој фотографији?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Види се један колски пут и види се шумарак, ето шта се види и то је од цесте неке, није то главна цеста, то је од цесте неке исто споредне неко село, тамо Сврачково село, пут који води, ето види се кроз неку, кроз неке грмове што се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са главног пута сте скренули ту, је ли тако?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да са главног пута се ту скренуло, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљено од главног пута?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па не знам тачно можда неких стотинак метара, с тим да сам ја седео назад у задњем делу товарном камиона, возио је Груичић пошто он је возач био, напред је био Богуновић, назад смо седели Новаковић, Малиновић и ја, јер није било потребе да ја будем, да он није знао пут ја бих седео напред али приликом поласка, приликом кад смо се договарали где идемо, шта идемо ја сам питао је л' знаш ти где је јама, «знам, како не», јер биле су му тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао знам?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Груичић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Груичић? Добро.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Зато што му је била фамилија тамо, била му жена и деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте фотографију број 2.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: То је исто вероватно тај део терена с друге стране тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто тај део где описује где је шумарак је ли тако?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро идемо фотографију број 3.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ноћ је била пре 20 година, овде се види исто нека ливада, грмље, то је све вероватно ту, околина те јаме, око саме јаме. Ја видим исто што и Ви, видим грмље и шипражје неко. Исто ово изгледа да је улаз у јаму, отвор јаме, тако би требало да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то ту где сте ви били, да ли препознајете?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па нема шта, шта ће бити друго, не знам ако то приказујете, ја видим исто грмље као и Ви и доле ово црнило, вероватно да је јама ту, не знам, вероватно да је, ако је то снимак од те јаме Голубњаче, онда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је знао за ту јаму да постоји ту та јама?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па о тој јами се причало, причало се то некад још у оном светском рату да је неко ту бачен па се стока бацала па ко зна шта, тако да чуло се, наравно да се то причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чија идеја је била да се дође до јаме и да се тела ту убаце?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Идеја је била, наређење је било значи од Државне безбедности читаве Крајине Дулета Орловића да се ти људи ликвидирају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се ликвидирају?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како да се уклоне лешеве?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Браво. Како да се лешеве уклоне ја кад сам питао исто каже ти нађи начин како ћеш, значи ја сам чуо из прича за ту Голубњачу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то Вам каже Орловић да нађете начин како ћете?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, да, да нађем, он мени није прецизирао шта ћу ја с њима или да их спремим негде и ово, он је мени рекао значи условно ми је наредио да ја извршим ликвидацију те породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И како је дошло до тога да Ви баш дођете у јаму, чија је то идеја била да се ту лише живота?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Кад сам ја исто то наређење у разговору са овим мојим другарима тадашњим, исто и садашњим, кад смо разговарали где ћемо, шта ћемо, јесам чуо за Голубњачу, јесам, где је, не знам ни ја, не знаш ни ти, ко зна, каже Богде ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Груичић Богдан. Како ти знаш, па каже како нећу знати прошао сам сто пута тамо, то стоји у једној његовој изјави сам видео у списима, не знам тачно где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он зна где је јама али ко је донео одлуку да се лише живота баш тамо, да се тамо одведу?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па донео сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Донео сам ја наравно по наређењу Орловића, онда сам ја пренео то наређење њима, ја наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јесте ли Ви више пута, сад да се вратимо на претходни део, да ли сте ви више пута претресали ову викендицу где је била Луција?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више пута?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И том приликом када је пронађена кажете радио станица, је ли тако, да ли сте Ви издали неку потврду да сте одузели радио станицу или да ли сте уопште, да ли је то негде евидентирано?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: А коме да издам потврду, то је једноставно питање коме да издам потврду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је негде евидентирано?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Евидентирано је у Служби државне безбедности у Книну код Душана Орловића, соба 28, тамо да. Могу да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Како знате да је евидентирано?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Имате изјаву. Па мора да је нешто негде је заведено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Закључујете да је заведено?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па ето закључак просто, премда и то је сад исто размишљање да ли је или није, имате изјаву сведока који је тад био начелник јавне безбедности у Грачацу Марка Драгићевића где он говори на Ваше питање или истражног судије, не знам тачно, на Ваше питање, односно истражног судије да ли постоји могућност да све то што је рађено, да ли постоји могућност да је то рађено, он одговара «постоји». Да ли постоји могућност да је то било без писаног трага? Постоји. Да ли смо ми формално били под ингиренцијом Државне безбедности, па нису као али тај Будисављевић што је долазио тамо био нешто је, све може, све могуће, да ли је неко ургирао после кад је ухапшен одведен у Книн у вези тога, па није али долазио је Мићо Брујић, тадашњи задужен за безбедност за читаву Лику, значи све се радило али ето без трагова. Има неких сведока који су тад били

постојали, ти сведоци нису више живи и ја овде стојим овде пред вама, немам никаквог проблема да вам испричам све што се десило и никакав ја немам неки страх на пример од вас да вам испричам, значи то се десило шта се десило. Мени је само битно да ви овде утврдите, ја знам зашто, ја сам утврдио, а да ли ја могу вас да убедим у то и да ви утврдите као суд зашто смо ми те људе побили. Ми нисмо једноставно те људе изашли, ухапсили или их једног по једног хватали по насељу тамо где да смо живели негде по шумама па их убијали. Зато смо их у ствари држали 15, 20 дана у затвору. Ако смо тако хтели онда би било једноставније да смо дошли кући, побили их и нико жив не би знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био задужен за тај затвор?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па за тај затвор је било задужено, требало да буде задужен командир станице полиције, према његовој ингиренцији требао да буде задужен, ја сам био само формално његов заменик јер сам био командир специјалне јединице, изводио сам борбене акције, он је био задужен за ту папирологију, јер сам већ прије у једном исказу напомену да он није био што се каже војнички баш најпоткованији, односно није био баш способан за војску. Због погибије његовог брата који је погинуо, затвор је постављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте све објаснили, нећемо се враћати на то.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ме ово интересује. Да ли је тај затвор где су они боравили, та просторија то је било закључано, је ли тако?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: То је било закључано да, не би ни био затвор да није било закључано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је узео, од кога сте узели кључ, ко је од вас узео?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Кључеви су стајали у просторији полиције где су стајали стално кључеви од возила или нешто тако, ту је стајао кључ од затвора. Кључ од затвора је могао да узме не дословце било ко, него је могао да узме, на пример, из Државне безбедности овлашћено лице, из цивилних власти неко ко је хтео да их испитује, испитивао их је, сто људи, нисам само ја испитивао. Ја сам их само, нажалост, довео до те јаме, ја сам им био крај, а могао је бити било ко други, да је среће да нисам ја, али ето, шта се може, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Значи, кључеви су били на изволите, нису били закључани, није било ништа, рат је то. Ја сам Вам рекао и понављам и даље и увек ћу то и да живим ко зна колико година, увек ћу живети са тим, они су били издајници, носили су жиг издајника. Ја против тога не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је постојао неки други начин да се то реши, а не ликвидацијом?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Постојао је, ја и кажем и наводим то, да сам погрешно по мени, једино што нисам основао ратни војни преки суд, у подне, извео на у Личком Осику и стрељао са наређењем писменим и онда сада Ви када ме доведете и питате зашто, ја вам покажем папир, зато. Рат је то, није то цивилство, тамо се гине свакодневно, то је несхватљиво и онда када људи тамо који гину, рањени буду и једним делом све се то дешава због њиховог рада, таквог какав је, људи су тамо били огорчени. Да их нисам ја убио, неко би им бацио бомбе у затвор, нешто би се направило, али, мислим, по мени сада, звучи тако како је, али ето срећа да је тако било, не бих ја сада стајао ту пред Вама, не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите питања.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Моје питање ће за почетак бити везано за његов исказ од октобра ове године, са главног претреса. Окривљени је тада рекао, односно повезао је временски обуку у Голубићу са крвавим Ускрсом. Да ли се може одредити када је био тај крвави Ускрс и какве везе уопште та два догађаја имају, Ваш одлазак на обуку и Ускрс?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: На питање госпође судије да опишем то и када сам почео, колико се сећам, судија ме је питала да покушам да објасним, како је то ЗНГ, ја сам тада говорио да сам био и пре обуке на Плитвичким језерима када је био тај такозвани крвави Ускрс, то је био мој одговор.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Када сте били на обуци?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: На обуци сам био 1991. године, април, март, април, тако нешто.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А када је био тај крвави Ускрс?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па 1990. године.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Није 1990.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: 1991. године.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Датум, да ли Вам је познато?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, нека сам ја био на обуци касније, ја јесам био касније, али не знам сада прецизније датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили о томе, јануар, фебруар, март, па сте широко рекли, од јануара до априла је могуће.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ево овако, сада ћемо то одмах да решимо, бар по мени. Био сам, најпре учесник у дешавању на Плитвичким језерима, после тога сам отишао у Книн, не пре тога, значи не пре тога, ако је то Ваше било питање, ја мислим да сам одговорио. Учесник сам био пре обуке Голубића на Плитвичким језерима. Учесник сам био и пре обуке у Голубићу на Велебиту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте детаљно говорили.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: На диверзантској обуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само одговарајте сада на питања.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мислим да сам одговорио.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је у склопу обуке коју сте имали у Голубићу, била и полицијска обука?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, искључиво војна.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Каква, да ли уопште знате, каква је била форма Вашег постављења на било коју дужност у Личком Осик у?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли ми можете прецизирати питање?

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте добили некакву писмену одлуку, наредбу, решење којим Вас неко враћа на Лички Осик на одређену дужност?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Како сте се онда Ви појавили као неко ко је, да кажем, главни?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Тако је, на основу одлуке капетана Драгана у Голубићу.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Писмене или усмене?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мени је усмена предочена, никакву писмену ја нисам добио, са тим да је можда негде постојала нека писмена, ја је нисам добио, ти си тај и тај, водиш људе те и те, идеш у Лички Осик.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли постоји било каква веза формална између Ваше јединице, односно тог специјалног вода и господина Орловића?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Постоји преко мене.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Формална веза?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Формална никаква.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли постоји било каква формална веза између Ваше јединице тог специјалног вода и територијалне одбране Лички Осик?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно.

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Каква?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па били смо под територијалном одбраном, под командом територијалне одбране, а у саставу Министарства унутрашњих послова, требало би да будемо сви подређени команданту територијалне одбране

Адв. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Није то баш тако али добро.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па и ја знам да није баш тако али тешко је објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све су ту формације и ТО и МУП и ДБ и стварно врло неповезано, не могу да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја то и говорим, ја не желим да избегнем питање, ја напротив желим да одговорим да рашчистим али сад вам кажем да је и кад се све то ради ништа се не документује како онда. Ја нисам крив што нисам добио документацију да сам постављен именован на том месту, да имам те људе, да то и то. Да ли је то уопште негде заведено да сам био у Голубићу откуд знам, не знам. Ја сад могу да кажем да нисам био у Голубићу, па био сам, мислим не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Када сте дали изјаву и коме први пут везано за.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Случај Ракић.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Са Ракићима да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У Грачацу.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Коме?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам ко је био од тих инспектора Сурле или неко, ко је био не знам тачно.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: У којој форми? Јесте дали писмену изјаву коју сте потписали или је то била нека белешка?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам дао, да, ја сам најпре дао у форми усменој, после сам ја написао неких скоро двадесетак страна отприлике као и сад што је ту на суду мојом руком писано где сам ја описао рад за Државну безбедност где сам ја исто и тад све описао како се десило и зашто се десило али ти папири тадашњи нису били ни код истражног суца ни нигде, значи нигде. Премда сведок Марко Драгичевић говори да сам ја њему, ја сам њему дао лично на руке те папире да он, да је њега тражио Мићо Брујић те папире да он да, да он то није дао пошто је то као то је документ то треба за суд али то нигде није приказано.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете рећи ко је лице именом Јовица Мандарић?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јовица Мандарић? Јовица Мандарић је лице које је било у саставу територијалне одбране ако мислимо на истог, не знам, који је био у Личком Осику тамо.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта је био тамо?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па припадник Територијалне одбране, ја не знам, био је једне прилике био на састанку тад кад је то причано о породици Ракић са Тољаковићем Танасијем тај Мандарић је био и био је тај Мићка Мирић, било је још ту људи, био је, ко ће знати колико је било људи.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко је Плећаш Слободан?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Плећаш Слободан је један од мојих другара који је са мном био на обуци у Голубићу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то значи да је био и припадник вашег специјалног вода?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко је Мишчевић Драган?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мој заменик, припадник специјалног вода.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је неко од њих био присутан када сте вршили претрес код куће Ракића?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је неко од њих био присутан кад су приведени Ракићи, односно да ли је учествовао у привођењу Ракића?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па ја колико се сећам да сам наредио управо Мишчевићу и Плећашу, да ли је још неко био, да их приведу, један дио њих, једног или двојицу, не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Колико дуго је Радмила Ракић била у просторијама дечијег вртића?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Била је малтене исто као и њен отац и браћа.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Колико је било контаката између Вас и Радмиле Ракић у то време?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Пар пута у време испитивања.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Какав, да ли је било још неких других контаката?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам на шта алудирате.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не алудирам ни на шта, ја само питам да ли је било још неких контаката осим тог испитивања?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па каквих конкаката, ја Вас опет питам? На које контакте мислите конкретно?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Физичких контаката?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Никаких?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, зашто?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Рекли сте у свом исказу да је Радмила Ракић ишла између осталог до штала на Љубову.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесте.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где је као давала неке податке.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Можете ли описати суду у односу на Лички Осик где се те штале налазе.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У односу на Лички Осик налазе се на путном правцу Лички Осик – Бунић – Титова Кореница, неких отприлике 30-ак километара од Личког Осика, ето тако, 25-30, да ли је битно 5 километра

доле, горе, ја не знам али ето, значи била је ван Личког Осика, идемо Ћуковац, Широка Кула, знате Ви то исто као и ја из оних сте крајева и онда се долази код тих штала, после се спушта.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: На тој релацији од Личког Осика до штала ко држи пунктове до септембра односно октобра 1991. године?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ко држи пунктове?

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: На почетку држе сеоске страже, после држи ту код тих штала где је била Збор народне гарде једна упориште, једна јединица, била је и војска тадашња одмах крај њих.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: На који начин то цивил онда може да прође до штала поред тих пунктова?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Може да прође, људи су прошли. Зауставе се на пункту, претресу се и без проблема пролазе и возилима и све, све тад је то ишло, тако је ишло. Ја исто сам дошао са обуке с мојим људима са аутоматским оружјем и униформом па сам дошао на Лички Осик па зато што су шетали МУП-овци по Личком Осиду ми нисмо још били довољно јаки, ми смо то исто спаковали и отишли у Ребац, значи ето, и живили смо, недељу дана смо били, десетак дана у Личком Осиду са оружјем али смо у цивилу седили на клупама као и да нисмо дошли.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: У свом исказу прошли пут сте говорили да сте Ви, дакле нисте радили полицијске послове него сте изводили борбене акције.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесте.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Шта то значи борбене акције?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Шта значи борбене акције?

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Борбена акција значи борба са непријатељем укратко.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Па у којим сте ви то акцијама учествовали тамо на Личком Осиду?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па у акцијама које су се изводиле значи свакодневно одговарање на непријатељску ватру и у акцијама извођења из њихових непријатељских линија исто тако, постављање мина, минско поље значи све што се ради у рату, акције, борбене акције против непријатеља, ваљда сам Вам одговорио тачно.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Помињали сте прошли пут и средства везе неке да сте имали, која сте имали средства везе?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Радио станицу.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Са ким сте комуницирали с том радио станицом?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Комуницирао сам са Грачацом.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Са ким конкретно?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Са станицом полиције у Грачацу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Са ким конкретно?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Конкретно ко је био дежурни тад.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Са дежурном службом?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па дежурна служба, са начелником Јавне безбедности, кад је требало одлазио сам за Книн, за Грачац.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: С обзиром да сте, како сте сами рекли јутрос, учествовали посредно или непосредно у хапшењу породице Ракић, да ли можете објаснити зашто Луција није ухапшена?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Луција није ухапшена зато што је остављена тамо да, јер није се знало шта ће се десити, тамо је било неке стокe с једне стране, с друге стране остављена да се види да ли још неће нешто да се извуче више од ње тамо, да ли неће да покуша опет да успостави контакт са непријатељем односно са усташким снагама који су били смештени у Перучцу и Ушћу, значи намерно је остављена није ухапшена, могла је да се ухапси кад је год, могла је да се ухапси било којег дана.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко је одлучио да се она не ухапси?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Одлучио је Дуле Орловић заједно са мном да се покуша још извући нешто информација више.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На питање тужиоца колико је прошло времена од последњег разговора са Душаном Орловићем када је рекао да се требају ликвидирати породица Ракић до њихове ликвидације рекли сте да је прошло три, четири, пет дана.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Три, четири, пет дана, да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Колико је прошло, који је временски размак између ликвидације Луције и остатка породице Ракић?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па Луција је ликвидирана негде 20-21.октобра 1991. године, пар дана после тога су ликвидирани и они.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Који је онда, пар дана?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, пар дана.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је Луција Ракић ликвидирана исто по налогу господина Орловића?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно, наравно.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: По оптужници је размак десет дана, ако сам ја добро схватио.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја не знам је ли пет или десет дана, ја значи кажем да ликвидирана.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете рећи да ли је о догађају, везано за породицу Ракић, након њихове ликвидације извештена команда ТО?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Команда ТО?

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, није.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако сте ви у саставу ТО као што сте рекли због чега нисте известили команду ТО?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Зато што сам сматрао да је ко што и јесте Државна безбедност у оно време била изнад свега и добио сам директно наређење значи од шефа Државне безбедности, он је био изнад свега.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Који је онда разлог да о томе обавештавате Рашу?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Молим? Разлог је то што Рашо је све знао шта се тамо радило, није се могло, па не може се радити нешто да не зна онај који је тамо присутан нон-стоп.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте пре овог догађаја били на јами Голубњача?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли сам пре тог догађаја?

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Пре убиства?

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Никад?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато да ли се против Вас у било ком другом суду на територији бивше СФРЈ води поступак за ратни злочин?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Водио се у Госпићу па смо били нешто амнестирани, па не знам, можда се води, не знам.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато да Вам се ставља на терет ликвидација породице Никшић?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, из списка сам видео, наравно с тиме немам никакве везе, конкретно с тим.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Немате са тим никакве везе?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли имате било какве везе са ликвидацијом Орешковића?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Судија, противимо се овим питањима, нису у вези са овим предметом.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Па можда и јесу, односно претпостављам.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Нађите ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је разлог постављању тим питањима, само то реците. Шта хоћете да докажете тиме?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја не знам да ли ће тужилац у одређеном моменту као што се ево у задње време дешава у неким другим предметима кренути у неки нови поступак, а овакво понашање овог окривљеног врло лако се може довести у везу са некаквим дакле ја покушавам да нађем везу, не мора да буде да сам у праву, да овај човек добије неки други статус а не да остане окривљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваш неки закључак, Ваше мишљење.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наравно, ја само због тога питам, а Ваше је да одлучите да ли је то питање дозвољено или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ипак се држите ове оптужнице.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Могу ли ја да добијем реч? Могу ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Господине адвокату, алудирате на неку сарадњу и ја немам никакве намере ако сте мислили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо одговарати.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја желим да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо одговарати на та питања. Изволите.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Значи ја не бежим од тога, ја сам први пуцао са осталима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, објаснили сте све, немојте се понављати, молим Вас.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: За сад немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање. Ви кажете да сте наредили Мишчевићу и Плећашу да их приведу.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам тачно кога од њих, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте прецизно рекли да су Мишчевић и Плећаш привели Ракић Мана и Ракић Милована.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Може бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, ко је привео онда Драгана и Радмилу?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам тачно ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли постоји могућност ова група ова «Зоља» и ово што сте.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Може бити, нисам ја био тад, ја нисам могао бити, нисам могао да будем присутан 24 сата, кад су привођени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам, само због оне речи «они ме предухитрили», у односу на кога су вас предухитрили?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У односу на нас и на ове моје да пре дођемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кога су привели?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па не знам тачно, ако су моји привели Ману и Радмилу онда су привели Драгана и Милована, тако испада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите Радмилу?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, мислим Драгана и Милована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ако сте Ви рекли да сте наредили да су приведени Ракић Мане и Милован да су приведени од стране Плећаш Слободана и Мишчевић Драгана онда Вас ја питам.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Е добро, онда лапсус, онда су приведени од стране ових Радмила и Драган, јер нису ни они колико се ја сећам приведени заједно у истом тренутку него је најпре приведен Драган, он је ухваћен у возилу кад се кретао ишао из Перушића, Перушић је тад био под усташким снагама, како је пролазио ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је исказ који сте дали у Сомбору 26. у Книну пардон, 26.11.1991.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тог исказа?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, тај исказ није тачан наравно у неким деловима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е у том исказу стоји да су Ракић Драгана и Ракић Радмилу привели Малиновић Мирку, да су приведени од стране Малиновић Мирка.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не знате?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па не знам да ли су приведени од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то сте рекли у Окружном суду у Книну зато Вас питам.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па ја Вам одговарам да не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли то тачно што сте рекли или није тачно?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па не знам сад, не сећам се стварно, не знам. Не знам стварно. Није да не желим да одговорим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам зато што је то било прецизно речено па ме сад опет збуњује ова група.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Шта сам прецизирао, ко је привео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да су Ракић Драгана и Ракић Радмилу да су приведени од стране Малиновић Мирка, значи прецизирали сте.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: И кога још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово претходно што сте дали објашњење за Ракић Ману и Ракић Милована да су приведени од стране Плећаша и Мишчевић Драгана.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, а то у вези Малиновића с ким је он привео, ко је још био с њим? Сад сте рекли колко се ја сећам, јесте рекли Ви сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вама цитирам Ваш исказ, значи 26.11.1991.године прецизно сте рекли да су Драган и Радмила приведени од стране Малиновић Мирка.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Само Малиновића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам, кажем да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно двоје претходно од стране Плећаша и од Мишчевића.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта су сад у овоме свему «Зоља» и Рамбо и ово све?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Кога су приводили и то, је ли? Не знам сад, прошло је толико времена, 20 година, тачно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још неких питања. Изволите.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Адвокат Давидов, бранилац Богуновић Милана. Кад је донета одлука да се лиши слободе породица Ракић? Којег датума?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам. Откуд ћу знати којег датума, пре 20 година да се сећам датума господине адвокату не могу.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Где је одржан састанак поводом тога?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У штабу ТО између осталог.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Ко је присуствовао том састанку?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Присуствовао је командант територијалне одбране Мирић Мићка, Мандарић Јовица, Танасије Стојаковић и још доста људи.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: После колико времена од тог састанка је лишена слободе Луција?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се тачно.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: То јест лишена живота?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се тачно.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Колико сте пута у међувремену посећивали?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Кога?

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Луцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је више пута.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више пута је био.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Ко је ишао са њим?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Једне прилике је био са мнош и Момчиловић Ђорђе и Љубојевић али сам му заборавио име, Цатан, не знам како је име, Душан како.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Је ли био некад са Вама Вујиновић Драган?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ко?

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Вујиновић Драган.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Вујиновић Драган?

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Да ли је био са Вама некад Глумичић Жика?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесте, али он је покојни и не желим да причам о човеку који није ту нити може да се брани, ни да оповргне, ни да каже, премда да сам другачије хтео ја сам могао да кажем да су све то направили покојници па им наведем име, не. Глумичић Тихомир звани Жика је прави момак био, прави борац, погинуо није хтео да се преда у «Олуји», а да ја о њему причам нешто не желим јер човека нема, мртав је, не може да се брани, како.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Да ли сем тог последњег кобног пута Богуновић био са Вама код Луције који пут?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се. Био је кад смо убили Луцију био је, он, Малиновић и ја.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: А пре тога?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не сећам се стварно.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Кад се договорио са Богуновићем и Груичићем да лише живота Луцију?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Кад сам се ја договорио?

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па договорио сам се после наређења Душана Орловића, кад је било тачно.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: У једном записнику, ако могу да се позовем на записник, датом у Книну, сте навели да је састанак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који записник и од кад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Книну, је ли мислите на овај од 26.11.1991.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Не, него мислим на 16.11.1991.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које је дат?

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: То је дат полицији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не може то.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: То је у складу са тадашњим ЗКП-ом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, молим Вас, то је записник о саслушању осумњиченог зашто не може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од ког датума?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је од 28.12.2009.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Не, 16.11.1991. Секретаријат за унутрашње послове Книн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово не може. То је узимање изјаве.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Горан Ђорђевић адвокат бранилац Милана Богуновића. Ја ћу само пар кратких питања, да ли је окривљеном познато где се налазио у тренутку лишавања слободе Милован Ракић?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Кога питате, мене?

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да, да, Вас.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мислим, онда се мени обратите, јер не знам кога питате.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да, да ли Вам је познато са које локације је приведен?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ракић Милован?

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Поменули сте приликом хапшења Милована Ракића код њега пронађен пушкомитраљез.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Приликом хапшења?

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да, поменули сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председнице, ја се извињавам, ако може да се каже који записник и кад је рекао да би могли ми то да пратимо.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Судија, да не бих тражио повлачим ово питање, да не бих тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Кад будем пронашао поновићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, више пута је саслушан.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: У реду.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Хоћете да одговорим.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: У реду, ако судија дозволи Ви одговорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, следеће питање.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Значи, да ли је Богуновић био наоружан приликом одласка код Луције Ракић том кобном приликом?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мене питате?

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Сва су питања за Вас.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Могу ли ја да Вам дам још детаљнији одговор на то Ваше питање.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Пожељно је.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Могу? Био је наоружан увек. Ви ту извлачите из тих списка ваших што имате испред себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, не можете тако да се обраћате молим вас. Значи одговорите само прецизно на питање да ли је био наоружан?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Приликом ликвидације породице Ракић, значи код ове јаме Голубњача, из ког оружја је пуцао Богуновић?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Пиштоља 7,66 ТТ.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Чији је то био пиштољ?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мој.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да ли у тренутку поласка на ту ликвидацију у Теслинграду да ли је Богуновић имао неко оружје код себе или није?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Аутоматску пушку мислим да је имао напред у кабини заједно са Груичићем.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Добро. Судија, слободан сам да поставим једно питање везано за, да утврдимо временски размак, колико је времена прошло од дана када сте у викендицу одлазили код Луције Ракић са Богуновићем и Малиновићем у односу на дан када је у викендицу одлазио са Војиновићем и Момчиловићем? Да ли може да се прецизира колики је ту временски размак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете, ако можете, ако не ништа.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не могу, не могу.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: У реду. Као припадник, значи оружаних формација да ли Вам је познато да ли се у то време пред тим структурама војним, територијалне одбране, да ли се водио Ратни дневник такозвани, да ли Вам је познато то?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли је мени познато да ли се водио Ратни дневник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли Вам је познато?

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли сам га ја водио? Ја нисам.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Не Ви, било ко, да ли га је неко уопште водио?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја нисам, ја говорим за себе, ја нисам, да ли га је неко други водио не знам.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Колико пута сте у Книну саслушавани о догађајима у вези са кривичним делом из оптужнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Книну?

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Уопште, у Книну колико пута сте саслушавани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште, одговорите колико пута?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У полицији нисам ни саслушаван у Книну, саслушаван сам на суду код истражног судије, не знам је ли био Ђуро Палица или Бранко Штулић, тако нешто.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: А у полицији сте саслушавани или нисте?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У Грачацу, у Книну не. Није нико од нас био у полицији саслушаван у Книну колико се ја сећам, него смо сви саслушавани у Грачацу у полицији и после тога на суду код истражног судије у Книну, у полицији у Книну није нико.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ако дозвољавате, дозволите ми само да поставим једно питање везано за не чињенично за записник пред органима унутрашњих послова који је сачињен у Книну, него за сам тај записник односно да ли је окривљени сагласан да се такав записник изведе као доказ на овом суђењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да ли је окривљени сагласан, па не.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Та могућност је постојала по тадашњем ЗКП-у, а постоји и према данашњем ЗКП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то не може да поставите питање да ли је окривљени сагласан, ту је суд који ће одлучити. Не да ли је окривљени сагласан.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Ако је окривљени сагласан да се то изведе као доказ суд има право то да изведе као доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не може то питање.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Добро, у реду. И још два питања имам, да ли сте присуствовали увиђају који је спроводио Окружни суд у Книну 20.новембра 1991.године?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Увиђају код јаме Голубњача?

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесте ли упознати са садржином тог записника? Тај записник Тужилаштво предлаже да се изведе као доказ у овом поступку, јесте ли упознати са садржином тог записника?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Нисам, ја тај записник то нема ни у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Записник о увиђају, има.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Тужилаштво предложило да се изведе као доказ овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, како нема. Има.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Јесте ли упознати са садржином?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Имају само фотографије то и то али ја не знам.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Не, има и записника.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, не, дозволите, дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате записник о увиђају у спису.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, да, дозволите. Онда из тог записника нешто фали, а фали то што смо ми тамо причали, шта смо причали ко је кога, шта је, то нема, ја не видим да то има, или можда ја то нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то има само у записнику је констатовано да сте били и да сте описивали све шта је било.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Е браво, али нема да смо описали детаљно све, знам да нема.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Судија, значи везано баш за тај записник о увиђају, значи који се предлаже као доказ у овом поступку, питање за окривљеног да ли је тамо на лицу места значи признао извршење дела или на начин на који је то наведено записником?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, Ви имате како је наведено у записнику и како је констатовано.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да, имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи немојте сувишна постављати питања.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је присутан, описали су и све то стоји у записнику.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Добро, немам више питања. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања? Изволите.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Адвокат Милан Елек бранилац Груичић Богдана. Прво питање за оптуженог Будисављевића, да ли је потребу да породица Ракић буде вожена из овога притвора истовремено саопштио свим осталим оптуженима? Да ли је истовремено све остале обавестио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте саопштили истовремено, овако да вас упознам оптужени. Питања иду преко председника већа зато не гледају у Вас.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, не, немојте ме криво схватити, ја нисам правник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ваше питање је било упућено мени да ли сам ја у истом тренутку упознао све.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Истовремено остале оптужене да треба да возите породицу Ракић?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Истовремено сам упознао тројицу осталих који су били ту заједно са мном, а Богуновић је био кући тако да сам га упознао накнадно кад сам дошао код њега кући, значи у том тренутку га нисам могао упознати, упознао сам Малиновића, Новаковића и Богуновића и заједно смо отишли код њега и тад смо му саопштили.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Код Груичића?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Код Груичића.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Сад сте рекли код Богуновића у кући, значи Груичића сте накнадно.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Код Груичића смо дошли, има у изјави, ја сам погрешно име, значи дошли смо код Груичића кући, ако сам рекао Богуновић рекао сам. Богуновић, Новаковић, Малиновић смо заједно дошли код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли, то сте прошлог пута рекли.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Није била намерна грешка.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Добро. Да ли су ова дакле тројица чули шта сте рекли Груичићу?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Кад сте дошли.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па наравно.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Добро. Кад сте кренули из Теслинграда па до јаме Голубњача коју смо овде препознали на фотографији, да ли сте игде стајали уз пут?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Стајали смо на нашем пункту код Сердара.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Да ли сте негде успут узимали гориво?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, гориво смо сипали код Груичића кући јер ја сам после заборавио али после се наводи да је он, негде у неким списима се провлачи да смо сипали тамо нафту јер Груичић одговара да није имао нафте па ћемо сипати негде у Кореници, не напротив, била је једна канта, насуто је нешто нафте у «Тамић», није то требало пуно јер мала је дистанца 56 километара све скупа.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: И само још једно питање да ли иједног момента на релацији од Теслинграда, односно, да од Теслинграда па до јаме Голубњача да ли је и једног момента он управљао овим камионом?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Ни када сте сишли са главног пута?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, не, не.

АДВ.МИЛАН ЕЛЕК: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Да ли их је на путу до јаме Голубњаче зауставила војска или полиција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска да ли вас је зауставила?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Зауставиле су нас шарене униформе моји људи који су били припадници пре војске, после су, нису били сви исти. Значи било је пет-шест колко је било на том пункту људи, једни су били једним делом у полицији, једни су били у територијалној одбрани, једни су били при војсци, значи више њих, различитих.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Ко је разговарао са њима? Јесу их питали куда иду?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, питали су нас куд идемо, разговарали смо возач, Груичић и ја.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: И шта сте им рекли?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да идемо за Книн. Није било ни потребе ништа говорити, то су наши људи, наше возило, знамо се сви, ми смо имали једно то возило, на нашем смо терену.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: И ако може да објасни у каквој је он вези био са Богуновићем? Је ли Богуновић био члан његове формације неке?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Богуновић није био члан моје формације, Богуновић је био командант за позадину при станици полиције Теслинград.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Приликом тих посета Луцији кад се још није догодило убиство.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да?

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Шта су радили ти други који су вас пратили, где су они били, шта су радили? Јесу ли имали они неки задатак?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Извиђали су по околини и тражили исто неке доказе за још даљу сарадњу.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Радили су како Ви то кажете «вањски претрес» је ли?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

АДВ.СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Извињавам се за пар допунских питања само, адвокат Дозет. На почетку свог исказа прошли пут он је говорио да није био на територији Теслинграда односно Личког Осика али је за догађаје чуо са ТВ-а и због тога одлучио да се врати, дакле за које догађаје сте чули на ТВ-у па сте одлучили да се вратите у Лички Осик?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: О чему, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте на почетку рекли да сте осамдесетих година били у Новом Саду и да сте чули ово управо сад како Вам је цитирао и да сте се вратили.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ви ме питате за почетак рата да сам се вратио у Лику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Дошли сте у Теслинград па сте после променили локацију.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја Вас не разумем, извините ме.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Разлог Вашег враћања из Новог Сада за Лички Осик сте објаснили чињеницом да сте нешто, за неке догађаје чули на ТВ па сте се вратили тамо, за које догађаје сте то чули?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Шта сам рекао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Плитвичким језерима, је ли то било? То је било марта месеца, а ово за који догађај сте чули?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја не знам.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Па због тога питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па говорили сте то, ова «балван револуција» је ли о томе?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па добро и о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте о томе чули па је то био мотив да се вратите?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па добро и то, наравно и то али то је било касније. Чуло се једноставно шта се, кад се распала Југославија једноставно шта се спрема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате одговор на деветој страни, три стране.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам ја шта сам прецизиро.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Кад сте се Ви то вратили за Лички Осик?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам се вратио још пре.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Пре чега?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па пре рата.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Кад сте, које године, месец отприлике, годишње доба кад сте се вратили?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па ја сам отишо за Нови Сад 1988. године и вратио сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли 1988. које године сте се Ви вратили у Теслинград прецизно?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Вратио сам се пред рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па 1990.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Још једно питање. Да ли знате за дешавања кад су у Ћуковцу ликвидрани односно побијени припадници ТО Личког Осика?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се противим.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате тога?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Говорићу ја ако могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите, добро.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, да.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Временски, да ли се можете одредити кад је то било?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Е то не могу, знам јер ја сам те исте људе у кругу фабрике смо их истоварали знам али не знам у које време, не знам.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Да ли пре догађаја са Ракићима или после догађаја са Ракићима?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мислим да је то било пре догађаја са Ракићима.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Да ли можете одредити колико пре?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам, не могу, не могу, не сећам се.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: У времену дешавања са Ракићима, дакле то је друга половина октобра 1991. године.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Да ли можете рећи ко живи у Широкој Кули? Дакле ко је још увек физички у Широкој Кули?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Од Ракића?

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Не, него генерално у селу Широка Кула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите Срби, Хрвати на тако.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Говорим о становништву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ко је живио у Широкој Кули пре чега?

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Непосредно пред другу половину октобра 1991.године пре дешавања са Ракићима?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: 90,9% Срби, можда је двоје-троје Хрвата било.

АДВ. ЋОРЋЕ ДОЗЕТ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Само ми реците још молим Вас, рекли сте да Вам је Груичић род. Какав сте ви то род?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Нисам ја изјавио да ми је он род, него исто девојачко презиме његова мајка и моја имају, из истог су села Липово Поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам род или није?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Вјероватно кад су из истог села и то презиме јесте, ал ко зна које.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав би то род био? Ако је исто презиме, то не значи да је род је ли тако? Мислим ако извлачимо.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па кад је мало село, вероватно знате да јесте, ал тамо, не знам, кад би могао да буде конкретно да га ја опишем јер ми од ујака, стрица, ујне, тетке, бабе, тетке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли можете мало да опишете само још камион овај возило «ТАМ» је ли тако којим сте кренули до јаме. Како је изгледао?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Је ли знате шта значе реч израз «фургон»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Значи, возило које напред има не два седала него продужени три. Значи, може троје да седне. Камиончић, мање тонаже тако тај «Тамић» који није био одвојен кабина где возач седи и један или двојица пратиоца него је заједно, комплетан је лим, то је једна као кутија, значи као једна кутија која има између кабине и товарног простора преградно стакло прозирно а назад имају двоја врата двокрилна која се отварају, ради лакшег уласка. То је у ствари возило за превоз терета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било исправно то возило у комплекту?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ма није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Да ли је имало шофершајбну?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није имало?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро можете сести.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: То је било у оно време за нас небитно, битно је само да се упали да иде, ко је то питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли се сећате да ли је имало шофершајбну?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ма која исправност, није то за саобраћај што каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете сести.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Треба ли још нешто да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако буде било потребно. Пажљиво слушајте. Имате право да постављате питања саоптуженима. Хоћете позвати оптуженог Малиновић Мирка? Станите молим Вас овде за овај пулт, имате столицу ја мислим, је ли тако? Седите.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНОГ МАЛИНОВИЋ МИРКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Ваша следећа права су: значи да можете да се браните како Ви сматрате да је то за Вас најпогодније, нисте дужни да одговарате на постављена питања, нисте дужни да износите своју одбрану. Значи, можете се бранити и ћутањем. Да ли ћете изнети Вашу одбрану?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили кривично дело?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили кривично дело које Вам је стављено оптужницом на терет?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Не знам како да Вам одговорим. Не сећам се тих детаља ја ничега.

Оптужени Малиновић Мирко, опоменут, упозорен изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете изнети одбрану?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Да.

На питање председника већа да ли признаје да је извршио кривично дело које му је оптужницом стављено на терет изјави да се не сећа али да ће изнети своју одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Ја се не сећам тих дјела, ја сам настрадао, био сам у коми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, можете, ја ћу Вас увести евентуално како да кренете. Почните од сукоба када су били сукоби у тадашњем Теслинграду, када је Теслинград био у рукама српских снага? Како је то деловало? Да ли су били формирани органи власти? Да ли је била полицијска станица? Где сте Ви у то време били? У ком сте својству били? Па крените одатле, па ћемо доћи до овога.

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Па ја сам дошао у Теслинград негде не знам крајем деветог месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте дошли?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Из Немачке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А који разлог је био?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Па доле сам живио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Па живио сам у Теслинграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи од деветог месеца Ви живите у Теслинграду?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: И пре сам живио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пре? Добро. Па испричајте нам. Крените, како је то све било? Значи, дошли сте крајем деветог. Дошли сте где? У своју кућу? Стан?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И како сте, како је било тамо? Шта се дешавало?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Па ја се слабо тих догађаја сјећам, кад сам настрадао, изгубио сам памћење скроз. Рупе сам имао у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви настрадали?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: У 11 месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па чега се сећате? Испричајте чега се сећате. Прочитали сте оптужницу, разумели сте је ли тако? Јесте разумели?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли се сећате било чега осим тога што сте из Немачке дошли у Теслинград?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Па не сећам се ничега. После из прича јер после је доктор овај са ВМА долазио ту нас лечио Здравковић. Шта је он, психијатар ја мислим да је, не знам ни ја шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате у ком својству сте били рецимо октобра 91 године? Шта сте радили?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Па знам из прича, био сам на минобацачима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: У минобацачкој сам био батерији. Па сам пребачен да возим санитет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били при територијалној одбрани?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Па то кад сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од формирања или кад?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: После, ја сам дошао после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је Вама био непосредно надређен?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Командант ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант ТО?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Прочитали сте оптужницу, је ли тако?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли су тачни ови наводи?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ништа немате да изјавите?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања? Изволите. Немате питања? Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја имам два питања. Да ли си ти познавао породицу Ракић?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Јесам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли си имао било који разлог да било шта учиниш према породици Ракић?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде оптужене?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будисављевића?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богуновића, Груичића?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Будисављевић био у то време је ли се сећате?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: У милицији заменик командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик командира. Да ли сте у завади можда са неким?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Да ли сте разговарали поводом овог догађаја са Будисављевићем?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни са ким?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажем ни са ким, ни са ким од оптужених.

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Повређени сте у 11. месецу је ли тако?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је Вама неко страдао у том периоду од Ваше родбине?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Није ми од родбине нико страдао. Јесте од другара, пријатеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико? Добро. Питања? Да ли има још неко? Изволите. Да ли Ви имате питање неко? Оптужени? Немате? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он се сећа како је рањен?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не? Пошто је рекао да зна када је то било, а не сећа се како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули уопште да је породица Ракић страдала?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Нисам, ја сам одмах дошао тад 91 у Београд и више се нисам враћао доле никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте некада били, да ли се сећате да сте били у викендици некој у Широкој Кули?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Шта не?

ОПТ.МИРКО МАЛИНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Добро. Можете да се вратите. Седите овде на Ваше место. Хоћете молим Вас позвати оптуженог Богуновић Милана.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНОГ БОГУНОВИЋ МИЛАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Ви сте разумели оптужницу је ли тако коју сте добили?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша права су следећа: Ви као оптужени можете да се браните на начин како Ви сматрате да то највише Вама одговора. Значи, не морате одговарати на постављена питања, можете се бранити ћутањем. Да ли ћете изнети своју одбрану данас?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете. Да ли признајете да сте извршили кривично дело које Вам је оптужницом стављено на терет?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

Оптужени Богуновић Милан опоменут, упозорен, изјави да не признаје да је извршио кривично дело које му је оптужницом стављено на терет и да ће изнети своју одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Мало ћу спорије овај, говорити а то ће поштовани суд уважити. Е овако, поштовани суде, овај пре свих догађаја који су уследили на жалост, ја сам имао оштећену руку једанпут и други пут, стављен ми је гипс на Удбини, доктор Узелац Здравко ломио ми је прст и

наново га је стављао на своје место. Значи, лева рука ми је била ван употребе. То могу сви потврдити ако хоће говорити истину. Возио ме Груичић Богдан да нашим санитетским колима «Лада» на Удбину и видео је све шта се догађало. Приликом случаја у вези жене не могу се сјетити име, ја је нисам познавао нити видео, мислим Луције. Чедо Будисављевић ме је нашао и да ли у сали друштвеног дома или пред друштвеним домом, у биоскопу у склопу друштвеног дома, не могу се тачно сетити и рекао ми је да идемо по радио станицу. У сваком случају, ја сматрајући без икаквог овај идемо по радио станицу. Не, не знам на које место ни где, пошто ту нисам ни био. Оружје нисам уз себе имао, пошто нисам ни могао да носим и ми смо отишли по радио станицу, то је било ја мислим то је било један засеок Широке Куле, не знам тачно овај, где су те куће, викендице биле. Ми смо дошли тамо, Чедо Будисављевић је први изашао, ми смо изашли за њим Малиновић, Богуновић који су стајали испред Малиновића, иза врата сам ја, врата су била отворена. Чедо је Будисављевић је почео тражити, односно галамити на жену због радио станице, тражећи радио станицу. Она га је ословљавала са именом, значи вероватно су се већ негде видели да нема никакве радио станице, да она не зна где је радио станица и тако је препирка трајала, колко се ја сећам једно краће време. Затим се чуо пуцањ, е сад ја не могу да се сетим тог стања у каквом сам сад моментално и био, и онда и читав овај период да ли је био рафални или појединачни, не могу се сетит то. И никакву стражу ми нас двојица нисмо, као што сам негде прочитао у списима, негде сам прочитао, нисмо држали а није било ни потребе, нисам ни могао држати стражу, немам оружја уз себе икаквог. Затим је дошло до паљења, односно Чедо је запалио, бацио нешто, ја нисам видео тачно дал је лампа или је нешто друго ту у викендицу, у викендицу неку исто. Сјели смо и отишли, сјели у аутомобил мислим «Голф» и вратили се назад у Теслинград. Ја нисам смео ништа, нит сам што причао, нит сам знао, пошто нисам знао случај о чему се ради, шта се ради. Никакве везе нисам имао са догађајима што су уследили после и односно пре шта је било, јер имао сам проблема својих, мајка и жена су биле на првој линији, отац у Загребу у болници тако да сам био више одсутан него присутан мислећи на њу, пошто је жена била Хрватица, бојао се због ње а наравно и због оца који је био у Загребу у болници у Врапчу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наставите.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Могу даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Што се тиче овај, одвожења тих људи, ја те људе нисам познавао, нити сам их кад видео нити сам знао где се налазе, ни ко их је приводио, ни зашто су привођени, ништа нисам знао. Апсолутно непознат са било чим везано за њих и једне ноћи исто, пошто је друштвени

дом у склопу био скупа ту је било још просторија мислим дечији вртић, онда просторија гдје су се одвијали састанци месне заједнице и тако даље. То је било на једно 200 метара од прве линије где су се налазиле моја мајка и супруга у коноби. Ја сам отишао овај, код њих сад се не могу тачно сјетит, односно не знам дал ме је Чедо пронашао односно кад смо се састали пред просторијом друштвеног дома или у друштвеном дому. Рекао је да требамо, видио је, видио је. Сви су видјели мислим ако хоће да говоре истину да ми је лева рука у гипсу објешена о десно раме, да сам без оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су то сви?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите сви? Тад том приликом?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Тад том приликом сви су видјели. Да треба неке људе превести, е сад ту не могу, да ли кући да ли у Книн, да ли у Кореницу? Не могу се сјетит. Углавном, да их треба одвести. Нисам знао који су јер их нисам никад видео. Ја сам стао крај возила је био први пут сам, нисам могао јер сам био у доста депресивном стању, помјешао сам «ТАМ» мали «ТАМ» пошто је Чедо рекао да идемо по Зорана Груичића кући, он, Малиновић, ја и Новковић или Новаковић, не могу се сјетит тачно. Дошли смо код Груичић Богдана и он је рекао Груичић Богдану треба са возилом да се превезе неки људи које ја нисам познавао, нит сам знао зашто су ту, због чега.И дошли смо с тим возилом пред друштвени дом, у једну просторију друштвеног дома гдје су ја сам стајао крај возила, гдје су ти људи њих мислим да је четворо овај, утоварени. Нису утоварени, него су стављени у пртљажни простор. Е то је мени, исто сам прочитао негде да је, да сам ма судјеловао у везању односно лепљењу лепљивом траком, нек ми се сад докаже са једном руком како се може лепљивом траком са једном руком нешто овај, нешто урадити са руком лепљивом траком. То значи да нисам ниједнога човека такао, ни помислио ни такао, ни у мислима имао у вези тога. Кад су људи стали овај у возило, нас тројица смо сјели напред, возио је Груичић, напред смо били Будисављевић и ја а у пртљажном простору са тим људима су били Новковић или Новаковић и Малиновић мислећи да возимо те људе у да ли Кореницу, да ли Книн, да ли кући ту не могу тачно да се сјетим. Ми смо пошли, овај нормално пошли, кад смо дошли до Широке Куле, ту постоји једна узвишица па није ни планина, неко брдо, што се називало Југово. Ту нас је зауставила исто не могу да се сјетим да ли војска да ли полиција јер ја нисам могао, Чедо је с њима контактирао, нисам знао шта се догађа ништа. Контакт је завршен, прича завршена што нисмо чули и ми смо наставили даље. Онда је он дао до знања, односно дао је Груичић Богдану да вози, да скрене с пута, главног пута на споредни. Што је овај вјероватно, не вјероватно и урадио. Након једно 10-15 минута, нисмо знали

где тај пут, односно није то пут био, обично безначајно мислим нешто, било дрвеће и ми смо стали ту и из возила је изашао Чедо Будисављевић који је командовао да се возилом иде у рикверц, што је Груичић Богдан и урадио. Затим смо изашли напоље и у међувремену када смо стали, изашла су ова двојица са људима, са овом четворицом људи који су били у пртљажном простору. Зоран Груичић и ја, то сви знају, могу потврдити, ја нисам имао оружје, значи нисам могао пуцати, нико ми дао није оружје, чули смо пуцањ. Зоран Груичић је стајао мени иза леђа, значи није ни он имао простора од мене, били смо удаљени једно петнаест, е сада не могу проценити, десет, петнаест, да ли, сада не могу проценити колико, двадесет метара, нисам ни знао да је то јама ни како се зове ни никада чуо ни видео нисам. Само сам чуо, пошто је мрак био, чуо сам пуцњеве. Нисам видео, није се ни могло видети, пошто је био мрак, касно у ноћ негде, не могу се сетити тачно ко је у кога пуцао. Ја се заклињем са својим најмилијим, а најмилије ми је моје дете које сам добио у 45. години, након двадесет и нешто година брака, да нисам имао оружје, да нисам пуцао у никога, још се једанпут заклињем, а Богдан Груичић то може потврдити, пошто је стајао мени иза леђа. Није могао пуцати од мене, ја сам стајао испред њега, са једне стране возила.

Али поново понављам, уважени суде, заклињем се, својом кћерком коју сам добио након двадесетдве године брака, да нисам имао оружје, да нисам пуцао, да никаквим гестом, сугестијом, контактом, причом, било са чим, нисам учествовао у довођењу, спровођењу тих људи, нити сам знао зашто ни што, а камоли оно што је било.

Мени је јако жао због тог случаја, жао ми је што сам ја мислио најбоље, а пристао да идем, јер, буквално сам се бојао. Али ми је са једне стране, ако се то може тако назвати, мирна савест што нико није настрадао са моје стране, што се тиче мене, чиста, мирна савест, што нико, понављам, нико није настрадао што се тиче мене. Прст, реч, додир, контакт, како год хоћемо да назовемо, а камоли пуцањ није од стране мене, то се поново заклињем са својим дететом, а ко каже да јесте, нека се закуне у своје најмилије. Мени је дете најмилије, сад је у Грачацу, мене је жена оставила, ја сам се оженио са другом и добио сам након двадесетдве године брака девојчицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да изнесете у својој одбрани?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Имам да поново поновим, мислим, нисам знао уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате понављати, него оно што нисте рекли.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Доста сам овај, када сам, онда смо ја и Зоран Груичић након дан, два, немам појма, не могу се тачно сетити, приведени у станицу милиције у Грачацу, где смо после отишли у притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите, прекидам Вас само на тренутак, о коме Ви говорите Груичићу, о Зорану или о Богдану?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Богдану, Зоран Груичић је радио са мном у «Хиполу», па мешам онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи све ово што сте до сада говорили и називали Зораном то је Богдан?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Све се односи на Богдана, Зоран је радио са мном, па ми је то остало.

Чедо је пре отишао тамо, пре дан, то је све било веома кратко, ми смо приведени у станицу милиције, тамо под неким веома тешким околностима, мало, не мало, него много тешким и дали изјаве и из Грачаца одвезли су нас у Книн где смо били у притвору шест месеци, под само једном изјавом, ништа више, ништа мање. Након шест месеци, ми смо пуштени напоље. Нормално, наставили смо радити у одбрани Теслинграда, односно као милиција, под командом, не, Мане, не могу се сетити и ту сам ја радио до другог месеца, 1992. године, до пред Нову годину, мајка ми је била јако болесна, слабо је видела и она је, овај нас терала да ја идем, да одлазим одатле, а ја сам и сам видео да ту не може се, нема команди, само пиће, пуцање и све остало што није у склопу нормалног понашања, тако да сам ја 1992. године, крајем 1992 године, дошао у Оцаке где су ме почетком 1993. запослили у «Хипол», јер сам службено био 1990. године у «Хиполу» и знали су чим се бавим и што радим. Жена ме је оставила, она је ступила у контакт са својима у Загребу, ја нисам то знао и ја сам био доста у веома лошем стању психички, али сам доста то крио и нисам хтео да се то толико примећује, мада сам имао доста одговоран посао и једанпут ми је рекла, сломљена рука, за оца, други пут сломљена нога, трећи пут да је он умро, преминуо у што сам ја сумњао, и дан-данас сумњам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћу Вас зауставити овде. Да ли имате још нешто везано за овај конкретан догађај?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: За конкретне догађаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ако немате, онда ће по закону, најпре Вам поставити питања заменик тужиоца за ратне злочине, ако сада немате у овом моменту.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Немам ја, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, заменик тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците, у време ових догађаја, да ли сте Ви били војно ангажовани?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: У ТО сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Територијалној одбрани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте радили у територијалној одбрани?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не, ја сам био, са почетка сам доста радио на скупљању хране, најпре лекова, које сам добио, онда после оружје и тако да сам био ангажован, па су они мислили, овај, да сам ја и неки командир позадине, што нисам, то све може потврдити војна књижица, јер, ја нисам имао чин, али сам био ангажован доста, доста радио, доста пазио на прву линију, пазио на људе, жене, децу који су имали где отићи, осим мојих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали породицу Ракић?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте знали за икога од њих?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Чуо сам за оца, чуо сам за оца преко ловаца, он се вероватно бавио ловом, са комшијом својим, Половином Миланом, преко њега, чуо за то, а видео нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, да су они били ухапшени?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не, не знам ни када, ни где, то тврдим под заклетвом, заклињем се да немам никаквих, никаквих, нити сам добио икакве информације, а нити сам суделовао у томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи не знате ништа, ни због чега су ухапшени, ништа?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците ми, рекли сте, уствари, да сте били саслушавани у Книну, да ли је то пред судом, пред судијом или како, да ли је то нека истрага била, да ли је неки поступак вођен? Рекли сте да сте били шест месеци лишени слободе.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Дао сам изјаву и ништа се друго није догађало, пошто смо остала нас двојица, ја и Богдан Груичић, пошто смо ми остали у притвору. Само изјаву, ту изјаву што је била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте дали ту изјаву истражном судији, пред судом или полицијом?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесте, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Истражном судији?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, када је то било, у ком месецу?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: То је било, ја мислим, у једанаестом, крајем једанаестог, јер знам да су ме водили да скинем гипс у болницу у Книну и пре тога је то било, мислим у једанаестом месецу, нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците, када сте давали тај исказ пред истражним судијом, да ли је ту било неке примене неке принуде према Вама, неке претње, нешто, да ли сте то слободном вољом рекли шта се тамо дешавало?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Пред истражним судијом није било никакве принуде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ту изјаву коју сте дали, дали сте по својој слободној вољи, без икакве принуде, добровољно?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте прочитали шта сте тамо изјавили, да ли сте потписали то, да ли се сећате данас? Јесте да је прошло пуно година, али.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не могу се сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не можете се сетити?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците, да ли сте можда одлазили на лице места тамо код те јаме или код те викендице тамо?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са судом или да ли се сећате тога? Да ли Вас је неко одводио тамо за то време од тих шест месеци?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесте, јесте, вожени смо, сада да ли је био истражни судија, било је њих пар командира, да ли је био истражни судија, мислим да је био, пошто смо и били смо на оба места смо вожени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте изјавили пред истражним судијом када сте давали свој исказ у истрази, овај, да сте у то време били цивил, да нисте били уопште?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па ТО, мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сматрате као цивил то ТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите код истражног судије овде у Београду?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте, то је исказ, сада не могу да кажем тачно који датум, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, 08.06.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте, 08.06. страна 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Страна 3.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Као територијална одбрана, Личког Осика, односно Теслинграда тада, да ли смо припадали којој јединици, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, нисте били цивил него сте били у територијалној одбрани?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: ТО, Територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ово није тачно што сте код истражног судије рекли да нисте били униформисано лице? Питање је било, да ли остајете при тврдњи да сте били цивил, а не униформисано лице, Ви кажете јесте. Шта је сада тачно?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, е сада бих Вас ја подсетио на тај исказ од 26. новембра 1991. године, то је код истражног судије Окружног суда у Книну, судија Павлица Ђуро и тако даље, 11,30 часова, овај, страна 2 његовог исказа, он другачије говори везано за ангажман у територијалној одбрани. Наиме, сада каже да је био у територијалној одбрани, али ни у ком случају није био, овај командант за позадину, као што се то негде наводи. Међутим, управо у овом исказу код истражног судије Окружног суда у Книну, ево Ви му можете предочити, председнице, то је, први, други, трећи, четврти, пети пасус, он говори баш то, каже, «ја сам био у територијалној одбрани за Теслинград, командант позадине и ја сам на овој дужности именован од Скупштине Грачаца. Ја сам као командант позадине радио на пословима набавке оружја» и тако даље и тако даље. Шта кажете на то?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја не знам од Скупштине Грачаца, ја нисам добио никакав папир, имам војну књижицу која може документавати све ово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, да ли сте били командант за позадину или не или се не сећате?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не сећам се уопште тога да сам ја био, пошто сам ја био стално на првој линији пазећи мајку и остале и нормално помагајући људима и опрему која је стизала делио, ја као, не само ја, било је нас више, мислим, ту функцију сам радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што сте онда изјавили овде пред истражним судијом да сте били тада на том месту и ко Вас је поставио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви сте саслушани непосредно после овог критичног догађаја, догађај је био октобра, Ви сте новембра. Да ли остављате могућност да је било свежије памћење тада када сте дали исказ?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли дозвољавате могућност да сте тада били командант за позадину или не?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте били, добро. Даље сте, такође, том приликом изјавили нешто сасвим друго, везано за породицу Ракић, рекли сте, то је већ сада следећи пасус, читава та страна говори о томе, да су у октобру месецу лишени слободе, доведени у Теслинград Ракићи, овај, познато му је да су затворени због тога, значи разлог њиховог затварања зато што су сарађивали са усташама, код неких од њих виђене су радиостанице, они су обилазили наше положаје. Онда говори чак и о том Рендулићу који је био, овај, командант ЗНГ са којим је била Ракић Луција у роду.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: За Рендулиће ја никада нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вам само читам шта сте наводно тада изјавили, то је тај записник који сте потписали, па Вас питам, везано за то да се

изјасните. Онда сте исто тако рекли да су Ракићи пуштени крајем октобра месеца те године из затвора у коме су држани. Прокоментаришите тај исказ да кажете, да ли је то тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик тужиоца Вам предочава овај исказ који сте дали новембра 1991. године. Да ли је то тачно све што сте изјавили?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја уопште се не сећам да су, као што сам већ рекао, уопште се не сећам да су они, када су 'приведени и да су пуштени, а тог Рендулића ја први пут чујем, који је био на страни, овај хрватских оружаних снага.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За њих да су били.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: То се чуло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То се чуло?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: То се чуло да су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сте Ви изјавили, на страни 3 «сви они који су познавали породицу Ракић, знали су какви су они, да су они издајници, то ће посведочити 99,9% људи». Да ли сте то изјавили? Ето предочавам Вам Ваш исказ пред истражним судијом и да га искоментаришете у односу на ову Вашу одбрану каснију, на данашњем претресу и тако даље?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја не сећам се, али вероватно је тако било, сада се ја не могу сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је тако било?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да су, овај, сарађивали са супротне стране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви то изјавили истражном судији, да ли се сећате?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не могу се сетити, не сећам се ничега тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, да ли сте Ви, рекли сте да сте били вођени од стране, за време тог боравка у Книну, тих шест месеци на лице места и до те викендице и до те јаме.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви тамо показивали то лице места, јесте причали како се то десио тај догађај?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте? Зато што у том записнику, изјави је нешто констатовано везано за то, зато сам Вас то питао. Реците ми, овај, Ви кажете да сте били рањени, да сте били повређени, тачније, да је рука у питању да сте носили гипс и то све.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која је то рука, лева или десна?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Лева рука, домали прст је био сломљен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви дешњак или левак?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Дешњак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дешњак сте? Данас сте изјавили да је том приликом када сте ишли тим камиончићем, «Тамићем» или како сте рекли, не знам ни ја више, нисам најбоље пратио, да је вас тројица било напред у кабини, да сте били Ви, да је Груичић возио и да је био Будисављевић Чедо са Вама?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у овом исказу који сте дали у истрази, истражном судији овога суда сте рекли да је Будисављевић био у товарном сандуку, а да сте Ви и Груичић били у кабини.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Вероватно се нисам, овај, добро сетио, био сам, овај, доста, нисам имао слику добру и вероватно сам заборавио, онда нисам се могао сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи остајете при ономе што данас кажете, то је тако било?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесте, остајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците, да ли је у том возилу било шофершајбне или није било шофершајбне, да ли се можете сетити, значи оног стакла испред Вас?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја мислим да није било, да није било шофершајбне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците, ова два догађаја, значи та викендица и та јама, да ли можете да се сетите, једно, односно друго, када је то било, да ли је било, да Вас не наводим сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, можете слободно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једно пре другог, истога дана или када је то било, пошто постоје различити искази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не могу се сетити дана, датума, то без даљњег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у односу, рецимо на овај догађај где сте описали да сте били ту код јаме, шта је пре било, да ли је био догађај са Луцијом или ово код јаме?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја колико се сећам да је први догађај са Луцијом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико времена онда, ако је то био први, ако се сећате, наравно, је био тај други догађај у односу на тај први догађај, значи прво та викендица, па колико после тога?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па, мало је времена прошло, можда дан, два, не могу се тачно сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците, нешто се говорили, ја Вас нисам баш најбоље разумео или можда запамтио, овај, када одлазите у тај простор, односно у тај дечији вртић где су били Ракићи.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Ви видите, како се сада ту дешава та, прво да ли су они људи везани, нису везани, како излазе из тог простора, да ли се сећате? Ко у томе учествује?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам могао све видети, јер сам ја стајао крај возила. Онда мислим да је унутра био Чедо, да је Груичић Богдан пошао, да га је овај истерао и да су лепили лепљивом траком преко уста. Е сада ко је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Реците ти који то раде, а Ви то видите, да ли се сећате, да ли су наоружани, да ли су униформисани, да ли се тога сећате можа?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Наоружани су били, наоружани су били, униформисан није био нико, оружја је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како долази до тога, хајде да пређемо сада на нешто друго, да Ви будете присутни, хајде да кажем, и једном и другом догађају, како сте повређени?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Било је реч о радиостаници, да ли смо у дому или напољу се састали, не састали, игром случаја, овај састали, Чедо је рекао да идемо довести радиостаницу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Довести радиостаницу?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Радиостаницу са једног места и друго ништа нисам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте, да кажем, Ви сте повређени.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесте, повређена ми је рука била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто идете.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: А и мени то исто није било јасно из којег разлога, због чега неком вероватно познато, из којег разлога сам ја, ја нисам смео одбити, позван, знајући да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он Вама надређени, да ли он има некз наредбодавну моћ у односу на Вас, да ли је старији по чину Будисављевић?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не, ми смо иначе сви, сви смо, овај, бојали се тих, пошто сам се бојао, као што сам дао у исказу од њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто сте се бојали?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Бојао сам се највише, не само њега, већ свих осталих, јер ту је било још неких људи са стране, неких, да ли су добровољци, нису добровољци, онда један ме је доста преслишао због жене, пошто је жена Хрватица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И то је разлог?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па мајка је у врло лошем стању, није фактички видела и онда ми је највише због тога, а наравно и због себе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, овај Чедо Будисављевић, да ли је он, осим што је био ту, да кажем у том месту, са Вама, да ли је он одлазио негде, овај, у Книн или, за то време, да ли је он имао неке везе са?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Одлазио је, одлазио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Код кога, да ли знате?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не бих знао, нити сам упознат са тим, ни зашто, ни како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, ко је, да ли сте чули за неког Душана Орловића?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не, нити сам знао, нити сам чуо за њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рците ми, како долази до тога да овај други пут Ви опет идете са њима?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Исто тако, без икаквог договора, исто тако, мислим да сам ја пошао по, да ли сам по нешто хране, да ли сам пошао, јер у дому је било и он им је рекао да требамо отићи код Богдана Груичића без договора, није било неког договора, ван планског неког договора, по њега је возило, да би се одвезли ти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви тамо када сте дошли на ту јаму, Ви јесте прилазили том месту одакле чујете Ви неке пуцњеве и то све?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Чедо је галамио на нас, на мене и Богдана да приђемо близу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте пришли?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Пришли смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте узели неко учешће у свему томе или сте само гледали? Јесте гурнули те људе доле у јаму?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесте, наредио нам је, рекао да гурнемо, чини ми се да су двојица била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте послушали то?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви и ко још?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Богдан Груичић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи вас двојица сте онда?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац, изволите.

Адв. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Ако може да објасни, како у Сомбору код истражног судије није могао да се сети који је догађај је прво био, да ли сте ишли код Луције или су остале чланове возили?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се није сетио, није то баш неко питање, тада се није сетио, сада се сетио.

Адв. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Како то објашњава да се у Сомбору није сетио, а сада се сећа шта су прво радили?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја сам у Сомбору приведен у веома лошем психичком и депресивном стању, јер требало се ићи, тај дан сам се требао јавити код доктора Влашког, јер тамо сам се лечио и вероватно бих остао био, ја сам приведен, нисам ни терапију искористио, био сам у веома лошем психичком стању, тако да буквално.

Адв. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Ако може да каже, од какве болести пати?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па, мени је отац душевни болесник, ја га буквално нисам ни, овај, упамтио, као дете сам остао без њега.

Адв. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Има то у лекарској документацији.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: И тамо је речено исто, да сам одлазио у посету у Загреб док је још мајка покојна могла и она, да ме не води, иначе ми је и тетка покојна и стриц покојни, сви који су нестали у овоме рату, како да се изразим, на душевној страни ту доста, ови су исто доста били, али отац је, ја сам ишао у трећи, четврти разред основне школе, после га нисам никада видео.

Адв. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Ако може да каже, шта су му рекли лекари, како се та његова болест манифестује на способност памћења и иначе репродукцију догађаја?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Пазите, то ми је и доктор Влашки, рекли су да се веома лоше то може одразити. Ево ја и сада, на пример, радио сам у «Хиполу» четрнаест година и нешто месеци, не могу се сетити осим, било је нас десет, преко десет, петнаест људи који смо у групи радили, осим тога Зорана Груичића, ниједног лика, нити имена и презимена не могу се сетити.

Адв. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: У том записнику који тужилац помиње од 26.11., он каже «Ја сам као командант позадине радио на пословима набавке оружја па до свих најситнијих послова око набавке хране и другог», да ли је то радио?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Оружје ја нисам набављао него оружје је долазило, ја нисам с које стране, у нашу фабрику где смо ми, не ја него нас доста нормално учествовали у делењу, подели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То стоји да сте рекли?

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Је ли радио те послове што сам ја сад навео, на пословима набавке оружја па до свих најситнијих послова око набавке хране и другог, је ли то радио?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Онда је био командант позадине, то не смета. Како објашњава да је у том исказу. Не, не, није добро, ово није добро. Кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није добро?

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Нисам добро почео питање, нисам то хтео, нисам добро проформулисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде почните добро питање.

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Кад је он сазнао ближе појединости о породици Ракић пошто сад каже да не зна а 26.11. је давао извесне податке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, предочите му слободно.

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Па не, већ је то тужилац урадио, нема потребе да се понавља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви се већ понављате.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па при самом чину тога догађаја сам чуо, имена не знам, али презимена, презиме не презимена прије нисам никад чуо, односно нисам познавао као што сам већ, мислим да сам већ рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нисте знали?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Познавао те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте познавали?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: А одакле му онда подаци да су сарађивали са усташама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас сад питам, пошто кажете нисте познавали, а Ви сте овде рекли «Од Ракића ја сам познавао Ракић Ману док нисам познавао његове сине Ракић Драгана, Ракић Милована и ћерку Радмилу» и нисте познавали Лују, значи само сте познавали Ракић Ману, па сте рекли да Вам је познато било да су били затворени јер су сарађивали и тако?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: То није мени било познато, то сам чуо, то сам чуо од осталих вероватно људи који су познавали, а њега сам напоменуо сам мени се чини можда једанпут или два пут видео, нисам с њим контактирао никада, с ловцима је био, он је био ловац тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али нисте рекли ја сам чуо него ја сам познавао Ракић Ману?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па познавао, ја сам њега видео, али нисам, нисмо контактирали, никад нисмо причали, нисмо о ничему имали никаквих контаката никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо направити паузу па ћемо наставити са испитивањем.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута ради одмора.

Настављено у 12,15 часова.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА ОПТ.БОГУНОВИЋ МИЛАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати Богуновића? Ту сте. Изволите. Да ли бранилац има још неко питање, бранилац опт. Богуновића? Нема. Ја ћу Вам поставити пар питања. Пошто сте били припадник Територијалне одбране да ли сте били у униформи?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били у униформи?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него како сте били обучени?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Тек после, тек касније сам био, а испочетка нисам имао униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то касније, јесте ли имали униформу у време овог дешавања, октобра месеца?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Па како сте били обучени?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Имао сам своју цивилну кошуљу и панталоне су биле, буквално полууниформу сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли панталоне биле шарене?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Шарене да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажете да нисте били наоружани јер сте били повређени.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви били повређени?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја сам повредио се крајем деветог месеца повређен и то замотали су ми то неком газом и болело ме је страшно и кад су ми одмотали прст ми је са леве руке буквално под 90% зарастао, онда ме возио у десетом месецу, не могу се сетити кад, непосредно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта сте Ви радили пошто сте били повређени, нисте имали оружје код себе, шта сте Ви радили, која је Ваша функција била?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па највише сам водио бригу око мајке и супруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас то него Вас питам конкретно шта сте радили као припадник Територијалне одбране у то време, у то време када Вам је рука била повређена, која је Ваша функција, шта сте обављали које радње, јесте ли излазили негде на терен или било шта?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам излазио на терен нигде него сам помагао колико сам могао у Теслинграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте ишли заједно са Будисављевићем и Малиновићем, је ли тако, до викендице?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је Ваша сврха одласка, ненаоружани сте, зашто Ви одлазите? Зашто Ви прихватате да идете?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Поштовани суде, ја исто, мени није, а вјероватно постоји неки разлог мени непознат, за мене непознат, ја оружје нисам имао то понављам, нисам смео да одбијем, а разлог не видим, не знам разлог, можда постоји разлог а мени непознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушавам да разумем али баш Вас не разумем, полазите а не знате зашто сте пошли?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Углавном био је задатак радио станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте дошли до викендице, којим превозним средством?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Са лимузином, белом лимузином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којом, које марке?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Мислим «голфом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Голф» мислите?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само опишите како је то изгледало, дошли сте до викендице, рекли сте Чеда Будисављевић је ушао, чули сте препирку, је ли тако, око радио станице?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесте, око радио станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви стојите са Малиновићем испред?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Испред и иза врата полуотворених и ту је препирка је доста трајала где је радио станица, та жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам је рекао Чедо зашто и Ви нисте ушли?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Није ништа рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли Малиновић био наоружан том приликом?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесте био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је оружје имао?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па мислим аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чујете препирку и кад сте видели у ком моменту је радио станица пронађена, опишите нам тај мало догађај?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не знам тад није пронађена него сам чуо после да је пронађена у неком бунару где ли је пронађена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тог дана када је она лишена живота није пронађена трафостаница?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Није пронађена, да ли је следећег али углавном нисам чуо да је пронађена радио станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад мало ближе нам опишите како је то изгледало и како је дошло до тога да се викендица запали?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па мислим то је било све се брзо одиграло након препирке и након пуцњаве, Чедо је нешто бацио, ја не знам шта је да ли је лампа ова обична лампа или петролеј, нешто је било, нисам добро видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кад, у ком моменту, да ли чујете пуцањ, је ли тако?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: После пуцања непосредно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После пуцања колико, да ли је то одмах било?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па можда пар минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта Ви радите, чули сте пуцњаву, шта Ви радите?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ништа нисам ја радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојите и даље испред?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ми смо стајали даље, нисмо ништа смели реаговати на неки начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Сели назад у кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то паљење ми опишите како је било, чули сте значи шта видели сте да је узео лампу и да је бацио и како опишите нам како је то изгледало, полуотворена су врата, дакле можете да нешто видите је ли тако?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па колико се ја сећам једноставно у ћошак негде, не директно него негде у ћошак просторије где је, не могу се тачно сетити али углавном није директно него у ћошак те просторије где је била нека роба, не знам тачно, не могу се сетити тачно шта је било, не могу се тачно сетити, углавном је била нека роба нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ушли у једном моменту у кућу? Јесте ли ушли Ви у кућу, Ви и Малиновић јесте ли ушли у ту викендицу?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Малиновић је био пред вратима, ја сам био, полуотворена врата су била, иза врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пратите ме. Да ли сте ушли у кућу након те пуцњаве, након што је лишена живота Луција?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушли сте у кућу?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте како се то одвијало, шта сте радили, ушли сте у кућу?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па ништа ушли смо унутра пошто су врата била полуотворена и кад је било запаљено вратили су се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта кажете, да ли сте нешто прокоментарисали зашто, због чега је убијена, да ли видите Луцију, где је видите, где се налази?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам њу ни видео, ја јој фацу нисам ни видео јер је она лежала у кревете, нисам ни питао зашто, због чега јер претпостављао сам због радио станице, нисам питао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље дешава?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Даље се ми враћамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад, испричајте нам ту у викендици кад је дошло до паљења, шта се десило, да ли је неко нешто прокоментарисао, ко је рекао ајде да запалимо викендицу и да ли је неко нешто рекао?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја нисам чуо да је неко рекао нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? И шта видите, шта даље, шта се дешава у тој викендици? Како је то изгледало паљење опишите нам то пошто сте ту, ушли сте у викендицу, како је то изгледало, како је дошло до паљења, значи моменат када је запаљена викендица.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па једноставно та лампа шта ли је било, не могу се сетити, бачена је била и то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је бацио лампу?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Чедо Будисављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто рекао када је узео лампу?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ништа, ја се не сећам да је рекао, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је то, опишите нам како је то изгледало, узео лампу и бацио и запалио?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да ли је лампа била или нешто друго, не знам и покупили смо се и изашли напоље, да ли је рекао, што није рекао, ја мислим да није, односно не могу се сетити да ли је шта рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будисављевић је рекао да је пронађен неки петролеј, леј бензин, па су бачене старе крпе по њој, посипао читаву кућу и он говори да сви то радите?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, шта не?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Није тачно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако било?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли видели то да је посипана цела кућа, да су бачене неке крпе, запаљене?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам видео да је цела просторија била посипана него само тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Будисављевић каже да сте сви били упознати око плана да треба да се лише живота породица Ракић, каже сви су били упознати са тим, сви су знали како и шта треба да се уради и шта ће бити са породицом Ракић?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја нисам знао, нити сам био упознат шта су и због чега су и што су и шта ће бити с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте дошли код тог, били сте, затекли сте се ту, је ли тако сам Вас разумела код тог да назовем затвора, је ли тако?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Било је са друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како је дошло до тога да се Ви ту затекнете?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па ту је иначе било целог дела ТО просторија једна велика где смо се састајали, ту је била нека и храна је била ту и људи који су се смењивали и који су били на стражи и тако, углавном сврха тога је била то. Онда је Чеда рекао овоме Новаковићу и Малиновићу да идемо по Груичића да треба одвести људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта ми није јасно, ако је Ваша дужност била око набавке робе, ако сте на неки начин били ту ангажовани за робу, шта ћете Ви онда у свим тим приликама са њим?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја сам морао бити због, то је било мижда 200 метара далеко од прве борбене линије где су остали моји па смо морали више водити, пазити на њих, тјешити их јер нису имали где отићи него негде другде се повући а тад већ нисам радио на прикупљању оружја, односно не ја, оружје је већ стигло тако да ја нисам имао потребе то да радим, једино та храна што је стизала и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми ћемо Вам показати неке фотографије а Ви ћете погледати и рећи шта Вам те фотографије казују, да ли се нечега присећате, да ли могу да Вас подсети на нешто? Фотографија број 1,

замолила бих режију да нам прикаже фотографије. Шта је на овој фотографији приказано, да ли Ви препознајете овај терен овде?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не могу препознати ништа овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо фотографију број 2? Не можете ни то? Фотографија број 3?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја видим црно беле ове мрље али ништа конкретно ја не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро само ако препознајете можда?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? И фотографија број 4 шта је то?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Мислим да је ово јама нека, пећина нешто, нешто јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели ту јаму, да ли је то тако та јама изгледала тад кад сте били?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја сам заборавио, не могу сад сетити се да ли је баш тако изгледала, али овде из овог могу претпоставити, не сто посто да је то јама нека, неко жбуње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете само да опишете у односу рецимо на ту јаму, где сте се Ви налазили?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: У односу на јаму ја сам се налазио крај излазних врата на тамића, возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код излазних врата?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је то било удаљено од јаме отприлике?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па отприлике, па ја мислим од почетка возила до ту негде око 15-ак метара отприлике колико могу проценити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је камион, јесте ли приметили да ли је постојало светло, јесу ли била упаљена светла?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нису, не могу се сетити, али мислим да нису упаљена светла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се сад ту дешава, да ли чујете неко, да ли неко нешто говори, да ли неко нешто каже тим људима? Да ли Ви питате шта сад, шта се ту дешава, значи опишите нам шта се ту дешавало кад сте, мало приближније?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Није било неких разговора које смо, који су се чули него ти су људи једноставно изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко им је рекао да изађу?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја мислим да им је рекао Чедо или онај Новковић, Новаковић, како ли се зове, да изађу напоље, није се могло видјети редослед како су излазили пошто је био мрак, затим се чула пучњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се чула пуцњава из колико оружја отприлике да ли можете да разазнате из колико оружја се пуцало?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па колико се ја разумем па једно два, три оружја најмање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада код те јаме, два, три оружја сте чули?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да, мислим тако да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и? Да ли Ви нешто радите, шта радите, стојите, да ли гледате како то изгледа, да ли посматрате ко пуца?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисмо могли видјети у мраку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ако сте на 10, 15 метара били удаљени?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Тако отприлике а мрак је био није се могло ни видјети лица, силуete.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете мало да опишете, Ви сте сада говорили о томе јесте да је био мрак, да се није знало, али рекли сте није се знало ко је у кога пуцао?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је могао да пуца, јесу ли они били наоружани Ракићи?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нису они били наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како онда кажете не зна се ко је у кога пуцао?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не, од ових људи ја сам мислио рећи не зна се ко је у кога, бар ја нисам видио ко је у кога пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви нисте пуцали?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не, нисам пуцао нити сам имао оружје нити сам пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Ракић Радмилу тад том приликом ту код јаме?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја мислим да је била, код јаме је нисам видио, али мислим да је била и она ту, али нисам је видио фацу, нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели ко је пуцао у њу конкретно?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не, нисам конкретно то видео, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Будисављевић Чеда он каже да сте Ви пуцали из његовог пиштоља 7,62?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не, ја нисам пуцао, то је чиста лаж, нек се заклетe, а ја се клетем ја нисам пуцао из ничијег оружја нити сам својим нити ми је ико дао оружје, да би се проширило нешто из којeкаквих разлога не знам, али ја остајем при своме, не знам што да сад да се уради од мене ја

нисам пуцао нити с ничијег оружја, а своје нисам имао, овог момента сам спреман не знам што да се уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам шта је оптужени рекао. Да ли сте ви у завади са оптуженим Будисављевићем?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што би он имао мотив да каже да сте и Ви пуцали?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не знам, вјероватно да би се, претпостављам да би део кривице подјелио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он признаје све, он каже у кога је пуцао, кога је лишио живота, детаљно он то објашњава. Што би рекао да сте Ви ако нисте, ако можете то да нам објасните отприлике?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: То је лаж чиста, ја нисам пуцао, нити ми је ко давао оружје нити сам имао своје оружје, нисам ни имао оружје нити сам пуцао, а још најмање да ми је ко дао оружје, то је тачно, истина, клетем се не знам с чим дететом својим се клетем да идем сад на стрељање ја ћу то исто поновити тако, то је чиста истина била, неко је хтео да се тај, да се једноставно прошири тај део, по моме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите да се прошити?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да је пуцао још неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања. Изволите остали браниоци. Сачекајте.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Тај простор од камиона, односно комбија како су Ракићи прелазили појединачно или су сви заједно дошли до те јаме и да ли их је неко водио или су сами ишли, пошто је окривиљени рекао да је то било негде 150 метара?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја мислим, колико сам видео возило је било окренуто у рикверц у задњи положај нису могли сви истовремено изаћи али изашли су, њих су један по један изашли суд колико сам могао видети, сад.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Тај простор од комбија до јаме да ли су ишли сами или су вођени сами или су одведени сви заједно или појединачно?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Није се добро видјело али ја мислим да нису појединачно одвођени него сви заједно, да нису појединачно.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Ко их је пратио ту раздаљину од камиона до јаме од вас четворице оптужених?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Пратио је Будисављевић Чедо, Новаковић и овај Малиновић Мирко.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Да ли је пуцано у њих свих заједно или једно по једно?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Сад ја не могу то, као што сам рекао не могу пошто нисам видео добро, односно никако не могу сад тврдити како је да ли је једног по једног пуцано или све заједно, не могу се сетити нити могу тврдити ништа, све што год кажем не могу се сетити тога.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Да ли сте чули појединачне пуцње или више пуцњева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је више пуцњева је било, рекао је више.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не могу се сјетити тога.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Каква је врста пуцања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих ја претходно, колега само да ја поставим још једно питање. Ви кад сте били саслушани, сад ћу Вам рећи 29.12.2009. године од стране истражног судије Окружног суда у Сомбору, Ви сте чак у једном моменту рекли да сте били против да се пали кућа?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја сам био иначе против да се све куће које су биле около, то знају, да се ништа не пали због зашто палити куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, конкретно Вас питам, ја бих Вас молила ако можете конкретан одговор да ми дате. Конкретно за ову кућу, викендицу где сте били рекли сте да сте били против да се запали а сад сте рекли да ништа нисте смели да кажете, плашили сте се, шта је тачно?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па не знам тачно сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тачно је ли тад што сте тако изјавили или сада?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја мислим да је тачно сад што сам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте онда тако рекли? Да ли имате неко објашење због чега?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па кажем Вам ја имам објашњење то што сам био у неком баш, да не кажем у ненормалном стању и нисам успео, то сам помешао неке ствари у вези возила па у вези свега тога јер сам дошао рано без терапије а нисам успео терапију нити пити нити се јавити лекару тако да све то што сам изјавио вероватно није сто посто тачно као што сам дао изјаву овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још само у једном делу ћу Вам предочити да сте рекли да нисте уопште прилазили месту где су се чули пуцњи и да није тачно да су два члана породице Ракић била испред јаме те да сте са Груичићем их гурнули у јаму, а сад сте нешто друго рекли, сад сте рекли да сте гурнули два тела?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тачно?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Тачно је то да нам је Чедо наредио, једноставно галамио на нас да дођемо да гурнемо та два тела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово није тачно што сте изјавили претходно?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте тако рекли? Да ли имате неко објашњење?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Немам објашњење, него кажем Вам једино што нисам био психички нисам био толико способан, можда сам још рекао неких ствари које нису биле тачне јер сам непосредно пре изашао из болнице и под терапијама и све остало, да не причам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете рећи колико година сте Ви пре рата живели на Личком Осику?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја сам се родио у Госпићу, онда сам као дјете отишао у Зрмању где су ме одгојили и први разред сам пошао у Личком Осику основне школе.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И од тад сте сво време у Личком Осику?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Цело време сам живио у Осику.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато где је радио пре рата Мане Ракић?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Није? Да ли Вам је било познато кад сте том средином октобра 1991. године ишли у Широку Кулу, говорим о догађајима везано за Луцију Ракић, да ли Вам је било познато да је то жена од Мане Ракића тад кад сте ишли?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесте било ми је познато.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је било познато да ли су у том моменту остали чланови њене породице већ лишени слободе?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се можете определити колико времена је прошло, мислим да је то и тужилац питао али сте неки неодређени одговор дали, од момента кад се дешава то са кућом кад је убијена Луција па до овог догађаја о коме причате везано за јаму?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не могу тачно, тачно не могу јер не могу се сетити уопште колико је, који је период био ту између та два случаја, да ли је било дан, два, три, не могу се сетити то, не могу се сетити никако.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли везано за догађај око Луције Ракић, Малиновић предузима било какву активну радњу?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па он је стајао крај врата и испред врата као што сам већ рекао, ја нисам видео да је он икакве радње предузимао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви пре рата познавали Малиновић Мирка?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Познавали смо се али он је био много млађи, тако да није било то неко познанство.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је било познато у том времену где је Малиновић војно ангажован у којој јединици?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не није ми познато било.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато кад је Малиновић рањен?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Познато ми је било кад је рањен али то је био.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Можда да преформулишем питање. Да ли у моменту кад сте Ви, да ли је то било пре него што сте Ви лишени слободе или после?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: То је било пре.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли у време кад сте давали изјаву код истражног судије у Книну Ви имате сазнања да ли је Малиновић жив или не?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Имамо сазнање да је жив.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И где се налазио, у каквом стању?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да су му оштећена стопала у Книну у болници, био је у Книну у болници, даље не знам куд је отишао и где су га одвели.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Претпостављам да сте служили војни рок?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте имали неки чин?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Десетар.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Десетар? Да ли разликујете јединачну паљбу од рафалне паљбе?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па разликујем.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је тад на рупи, односно јами кад су ликвидирани Ракићи пуцано јединачном или рафалном паљбом?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па ја се не могу тога сјетити никако.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: По чему онда закључујете да је пуцано из два или три оружја ако не можете да се сетите да ли је јединачна или рафална паљба?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па зато што се више пуцњава чуло.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли јединачних или рафалних? Има ли одговор или не?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не знам. Не могу се сад тачно сетити да ли је због чега, да ли су појединачни или рафални, не могу тачно се сетити тога.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Како закључујете да је то било онда из више оружја?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не знам, одређеној некој претпоставци, пуцњеви су се чули. Ја нисам могао видјети нити сам видео, али претпостављам да је из више оружја пуцано.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то претпостављате или имате некакве аргументе да тврдите да је то било из више оружја?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не могу тврдити али претпостављам да се из више оружја, да је из више оружја пуцано.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је то оружје пушка, пиштољ, револвер, ловачка пушка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви уопште разликујете? Је ли можете да разликујете?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Разликујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па шта је?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Пушку од пиштоља разликујем, ал пуцњеве разликујем како да не разликујем. А пуцњеве не би смео рећ, односно не знам, не могу се сетити да ли је пуцано појединачно или рафално или да ли је пуцано из пушке или из пиштоља.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли у било ком моменту од доласка до те јаме па до одласка са те јаме видите да Малиновић Мирко има у рукама оружје и да га употребљава?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја нисам видео никога овај да је употребљавао оружје, нисам могао видети.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли уопште видите Малиновића од момента кад сте Ви изишли из возила?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па видео сам га.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Видио сам на задњој страни возила видео сам да су изашли.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И шта раде?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Отишли су, тамо су били овај, код јаме ту, е сад ја не могу тврдити ни за једнога ко је пуцао у кога.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли има Малиновић у рукама нешто тада?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја мислим да је имао аутоматску пушку.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Аутоматску пушку? Да ли Ви чујете у било ком моменту аутоматску пушку да пуца?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Мислим да нисам чуо колко ја.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците је ли Ви гледате у њиховом правцу?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како онда не знате?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Али ништа се није могло видети пошто је мрак, био је мрак, тотално мрак и неко жбуње тако да се није могло видети ко и у кога пуца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте видели за Малиновића?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па имао је пушку је имао још пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели или то знате да је имао раније закључујете да је и тад имао?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Раније је имао пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније је имао?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли видели том приликом?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте. Добро. Питања даље?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли он разликује звук пиштоља од звука аутоматске пушке кад се испали метак?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па слабо би разликовао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Слабо?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Слабо би разликовао јер први пут сам тад видио аутоматску пушку, ја нисам, армију сам служио кад их није ни било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: То ми је први сусрет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците ми овај, да ли сте Ви икада боловали од неке душевне болести?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Од?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Душевне болести.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па јесам, доста сам био у депресији па кажем Вам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сад користите, да ли сад болујете од тога? Да ли сада имате неких сметњи?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Имам и лечим се на Апатинском путу био сам у болници, користим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам чуо шта сте рекли. Лечим се. Рекли сте да се лечите од чега? Од чега се лечите?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: На живце што сам овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од када?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па ја сам дошао, кад сам дошао 93, ја сам био, доста сам већ био начет и некако сам издржавао. Онда је то експлодирало све кад сам престао радити, жена ме је смиривала али нисам могао спавати, стално ми је било пред очима неке чудновате ствари, бојећи се за дјете, за школовање и морао сам отић до лекара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сада конзумирате лекове да ли их користите?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Користим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте узели данас лекове пре него што ћете дати исказ? Да ли сте сад под лековима?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесам, под лековима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта пијете?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Пијем 9 таблета, сад не могу се сјетити које су. «тротиколи» сам пио тамо а овдје га замјенио неки други, тога се једино сјећам, овдје га заменио неки други, али не могу не знам називе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте лекова попили данас?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да, два попијем ујутру, два и по ујутро, два за време ручка и четири увече.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, за дан попијете 8 лекова? Укупно. А не знате које врсте?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не знам које, не знам сигурно које. Мислим да је један од, једино не знам које су оне пилуле, смеђе пилуле, јер био «тротиколи» су били у пилулама што сам код доктора Влашкога, а овде једино мислим да «апаурин» један је од лекова, сад за ове остале не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у то време овог догађаја значи 91.године, имали каквих душевних проблема и да ли сте користили лекове?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па имао сам проблема. Имао сам проблема, бојим се за оца, био је у Загребу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте пили лекове тада?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па попио сам некад лекове за смирење пошто је мајка моја користила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: У том периоду баш. Мајка је користила то, она је била исто болесна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте пили лекове тих дана када сте ишли тамо на ту викендицу и на ту јаму?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја сам свако јутро пио по лек за смирење, дал сам мислим да јесам, мислим да јесам. Пошто ми је покојна мајка осим осталих, користила и она тај за смирење, мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте пили алкохол тада у то време?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте пили алкохол у то време?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па, мало у малим количинама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте пили тај дан кад сте ишли на ту викендицу и тај дан кад сте ишли на ту јаму?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не могу се сад сетит да ли сам пио, попио односно, можда сам попио не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се Ви добро сећате тог догађаја или не? И тих догађаја или се не сећате?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па не баш, све ми је нешто кроз маглу то, не оно чисто да се сећам него.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте нам до сада никад рекли да сте пили тад лекове на различитим саслушањима и да сте пили овај.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па нико ме није овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нико Вас није питао.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Питао због тога, иначе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се осећате данас?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Доста лоше. Доста лоше, овај буде периода кад мало се побољша али доста лоше са психичке стране. Али то варира, данас ми је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад сам гледајући овај његов исказ код истражног судије овог суда, такође уочио да је на питање истражног судије одговорио да није гурао никога овај код те рупе, у рупу је ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је рекао да јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад је рекао да јесте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је. Објаснио је. Да је тачан исказ овај сад што је дао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа. Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се пре 93.године, Ви лично лечили како Ви кажете од живаца? Да ли сте се лечили?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам се лечио, али сам користио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре 93?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ал сам користио лек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то на своју руку узимали за смирење?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: На своју руку за смирење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите. Исцрпљена питања или примедба?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете. Реците примедбу. Нема смисла? Добро. Ви сте проценили. Да ли има још питања?

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Каже оптужени каже да им је, прворедно оптужени, пред тим домом рекао да треба да возе породицу Ракић и да су тада отишли код Груичића, када су дошли код Груичића ко му и шта говори?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Груичића?

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Да, кад сте дошли код њега. Ко му се обратио и шта му је речено шта треба да ради?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Груичићу се обратио Чедо.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Шта му је рекао?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: И рекао да треба одвести те људе али мислим да је он рекао да нема горива.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Шта је рекао где треба одвести те људе?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Е сад да ли кући, у Книн, Кореницу, не могу.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Добро. Да ли сте се током вожње заустављали негде?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесмо. Зауствовали смо се да се прође Широка Кула једно брдо које се зове Љубово, ту смо се зауствовали. Е сад дал је милиција или војска, они су имали положаје ту, не могу тачно, мрак је био нисам могао видети. Био сам унутра нормално.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Ко је с њима комуницирао? С тим који су вас зауствовали?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Чедо је комуницирао с њима.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Да ли сте чули тада шта је рекао?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ништа нисам чуо.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Када се дошли до ове јаме, возило је заустављено у положају рикверец задњим оним товарним делом да тако кажем у односу на јаму, на петнаестак метара како кажете, где сте Ви били удаљени код предњих врата дакле, петнаестак метара од јаме. Ко је возио возило у рикверц према тој јами?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Возио је Зоран Груичић.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Зоран Груичић, је ли то Богдан?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Богдан.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Добро. Ви кажете овде када сте се зауствовали Богдан је стајао иза Вас.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: И кажете није могао пуцати. Да ли је пуцао или није?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па он није могао пуцат, пошто би пуцао у мене, не може иза мене пуцати.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Значи ли то да није пуцао?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Да ли је пуцао или није пуцао? Значи ли то да није? Он каже не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је. Не би могао пуцати у мене.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Да ли је пуцао или не?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Значи да не.

АДВ. МИЛАН ЕЛЕК: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволте.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја пре свега би направио једну малу дигресију на сад ову изјаву кад је мој адвокат Лукић Милан господин питао Богуновић Милана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете са оне стране да станете, незгодно Вам је.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Кад је мој адвокат питао Богуновића шта се дешавало ту код јаме, је ли био мрак? Он каже «ми нисмо ништа видели» кад каже ми, мисли вероватно на Груичић Богдана и себе зато што су њихове изјаве истоветне у том делу. Значи, негирање кривице. Нико није видио и нису пуцали јер су један другом сметали. Али се у неким стварима не подударају јер један каже да су бацали људе доле, а други каже да нису. Па један говори, извините само за тренутак јер заборавићу. Па онда један каже да су изводили заробљенике назови заробљенике из подрума односно из привременог затвора до комбија а други каже да нису, значи ипак су контрадикторни. А друга ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, полако, немојте коментарисати Ви сад треба да поставите питање. Ви сте чули исказ који је дао односно одбрану Богуновићеву.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, да, наравно поставићу питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према томе, видите да се разликујете доста. Ево, имате и могућност да поставите питање.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Моје питање је било између осталог исто, али поставио га је заменик јавног тужиоца господин Кнежевић. Али између осталог, у тој изјави од 26.11.- новембра 91.године, датој у Книну код истражног судије дословце стоји овако «ја сам био командант позадине ТО Теслинград».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ предочено. То Ваше питање.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Али није предочено нешто друго. Знам за хапшење Ракића и где су затворени. Штрбац Миле је видио радио станицу, познато ми је да су Ракићи ишли у Перушић познато усташко упориште, ја сам сазнао, значи дословце Богуновић, рекао ми је Илимић Сулејман да је Иваља један човек што смо га ми звали Иваљ, Ракић Мане одвео у Чанак, значи он га је превео у Чанак, ми смо дошли да га ухапсимо. Побеглао нам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питање?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: И питање је моје. Да ли си ти за време кад си срео мене у Личком Осику да ли се сетио кад сам се ја вратио са специјалне обуке из Голубића са јединицом, имао после тога пар дана униформу, оружје или не? Јеси ли ти био у униформи пре догађања око случаја Ракић, за време и после? Да ли си био у униформи са оружјем задужен или ниси?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Униформу сам имао.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Какву униформу?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Шарене панталоне.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: А горе нисте имали ништа?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: А горе нисам имао ништа и био задужен.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: А шта ниси кад сам ти ја дао комплетну униформу?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. А аутоматску пушку да ли си имао?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Аутоматску пушку сам имао.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ко ти је дао то?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Задужио у фабрици.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: И како да ти ја дам као теби команданту позадине односно да ти да неко аутоматску пушку или било ко а да немаш униформу? Униформу су имао и ти и Груичић као и сви ми. Је ли тако или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То схватите као примедбу. Он тврди да сте имали униформу.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. Моје питање према теби је да ли си ти био командант позадине? Такозване позадине. Једно од твојих задужења је било набавка хране, Груичић је говорио да сте ишли заједно с камионом по набавку хране, по неко наоружање, шта сте радили. Да ли је то тачно или није? Јер у једној изјави пре тога, говорио си да ниси био ништа, значи да ниси имао везе с тим, обично цивилно лице је ли тако? Па си чувао некога, био на положајима. Кога си чувао на положајима без оружја? Кога? Односно питање је друго, какав је страх?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, питање. Шта је питање? Хоће ли добити прилику да одговори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које питање?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Какав је то страх био твој од мене или од неког? Од мене? Говорио си да си имао страх од мене.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Од свих, од свега, ратна психоза.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ратна психоза? Лекови, каже користиш. Да ли је у Сомбору, питање. Да ли је у Сомбору вештак судски специјалиста неуропсихијатар доктор Милојко Влашки вештачио тебе?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесте.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Милојко Влашки доктор запослен у КБЦ Сомбор. Је ли тако?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесте.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Одлично. Да ли је овом приликом установљено ПТСП? Пострауматски стресни синдром вијетнамског рата односно вуковарског по новом како се зове, односно због рата, због ратног дејства, да ли је сматрао да имаш неки поремећај психичке природе?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесте.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. Да ли је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете Ви на овај догађај да пређете па ћемо после.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Хоћу, хоћу. Да ли је он то после свег разговора са тобом закључио да си ти урачунљив за одговарање због дела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте такво питање постављати, то је сад беспредметно.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли је то господин овај фини Милојко Влашки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, покажите прво нама. Не знамо шта предочавате.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ево, овај са наочарима ухапшен због лажних инвалидских пензија, због мита и корупције. Дотични господин је од мене тражио 3.000,00 евра да ми напише да болујем од ПТСП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Будисављевић задржите се Ви на овом конкретном догађају, поставите питање везано за тад, пустите то.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја нисам правник, ја морам да дођем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друго. Ако имате неку примедбу или не?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Није завршна реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, молим Вас, молим Вас, значи поставите питање, чули сте да се разликујете. Поставите му питање, то није тачно реците му шта није тачно и тако. Не, оставите то. То нећемо предочавати.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Даље, моје питање је поменуо си Ракић Мана да га познајеш преко лова. Какве си ти везе имао са ловом?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Мило Половина мој комшија је био ловац.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мило Половина је био ловац, био је и мој стриц па нисам био. Какве везе имаш ти са Ракићем Маном у лову?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Немам никакве везе, нег он је долазио к њему.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Груичић Богдан изјављује исто, дословце да ви знате Ракић Ману преко лова. Значи, мени то сад звучи симптоматично да ти и Груичић говорите исто а против Новаковића, мене и Малиновића. Друга ствар, морам нешто да кренем па ћу поставит питање. Извините, нисам правник, покушавам да се одбраним, ради се о мом животу и о њиховом. Ја мој живот браним, браним и њихов. Зато покушавам то, зато ме немојте криво схватити ја да сам правник ја би формулирао укратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање. Стали сте код лова. Какве везе има?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Код лова сам стао да. Стао сам код лова. Шта сам мислио даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао Груичић?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам. Добро. Ево, ипак ћу, ипак ћу нешто да овај, да. Жао ти је због грађанског рата што се десио на тим

просторима али цитат твој «свакодневно се боримо против усташа, ми ћемо се даље против њих борити свим снагама док не победимо, желим да се борим против усташа». Је ли тако? Је ли то то?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. Значи, ниси био цивил и ниси овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је. Рекао је да није био цивил.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па као сви.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Е да, да, сетио сам се извињавам се. Сетио сам се. Ја сам сад кад сам дошао с паузе могао вама да кажем немојте ме криво схватити, да вас не подаштавам да кажем да болујем од амнезије. Болујем ја исто као и сви, ништа не знам, али ево ја знам фала богу знам. На питање истражног судије 8. јуна 2010.године, ове године, овде код Милана Дилпарића, је ли су оба двојица ушли. Тад мисли на мене и на Малиновића. Ти одговараш «да, оба двојица су ушли». Понавља питање истражни судија оба двојица? Кажеш да. Није истина. Није Малиновић улазио у кућу, ја сам ушао у кућу, ја сам пуцао у.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Малиновић је стајао крај врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, је ли сте чули да је сад објаснио?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, не, да установимо да не би било забуне. Јер спорно нешто друго је спорно. Спорно је то ја јесам пуцао у Луцију, наравно, ја сам је убио. Е, али нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, значи, оптужени Будисављевић Вам предочава, јер различито говорите. Код истражног судије тачно је да сте рекли да је и Малиновић ушао у кућу, сада сте рекли сасвим нешто друго, да то није тачно.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја сматрам кад је крај отворених врата стајао да је то улазак у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сматрате да је улазак у кућу ако су отворена врата. Сад сте објаснили где је он стајао. Значи, није тачно ово што сте рекли код истражног судије да су обојица ушли у кућу Малиновић и Будисављевић.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Малиновић није ушао кућу, нити је Малиновић пуцао, ја сам пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Извињавам се.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја нисам ни рекао да је Малиновић пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да су ушли у кућу заједно Будисављевић и Малиновић у кућу. То сте рекли код истражног судије а сад сте рекли да није Малиновић улазио у кућу.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Малиновић је остао крај врата, отворена су врата била, крај врата је остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али молим Вас оптужени. Значи, Вама је конкретно се поставља питање шта је тачно је ли Малиновић ушао у кућу или није ушао у кућу?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па јесте, ушао је у кућу док су врата била отворена ушао је у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када? Након пуцњаве или пре? Након што сте чули пуцњаву или пре тога? Кад је ушао у кућу?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Мислим да након пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након пуцњаве. Добро, то сте и данас рекли. Добро. Изволте.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Даље, моје питање. Ево формулисаћу га укратко. Да ли сам ја узео петролеј сам и запалио покојну Луцију? Моје питање упућено теби.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Јесте.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Није тачно, него сва тројица.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Није тачно да сва тројица. Није тачно да су сва тројица.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Како да установим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није тачно?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да смо сва тројица запалили кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте рекао је, рекао је.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Као и да смо држали стражу, то није тачно.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, нисте држали стражу. Нисте били наоружани је ли тако?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја нисам био наоружан.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ништа ниси имао?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам имао ништа. Знају сви а знаш и ти.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. Знају сви. Моје питање према теби је следеће. Да ли си ти икада за време оних сукоба код нас, пре тога, после тога и за време тога користио ватрено оружје? Било кад у некој акцији.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па према старом Личком Осику пуцали смо сви, они на нас, ми на њих али није видио нико никога.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли си икада за време тих дејстава користио неку другу врсту оружја? Хладно оружје?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не, нисам.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Никада, хладно оружје ја нисам користио, нит сам видио у кога смо пуцали све насумице, они на нас, ми на њих, то је било све.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Значи, тамо код те јаме зване Голубњача ти ниси видио ко је пуцао конкретно али говориш да смо или Новаковић или ја. Није Новаковић Горан наредио, ја сам наредио да се изводе. Људи су извођени један по један.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја нисам могао, нит сам знао ко је наредио да се изводе један по један.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Како ниси знао кад си рекао да сам ја.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: И да сам ја могао, да сам везао односно лепио лепљивом траком. Нисам могао с једном руком, то је неизводљиво.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Којом кажеш руком? Која ти је рука повређена?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Лева рука.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Дешњак си?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Дешњак сам. Како сам могао с једном руком траку лепити?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Помагао сам ти ја и неко од ових других који су били са мном.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Није тачно.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ал добро, то није сад битно. Мене занима нешто, занима ме само нешто, овај случај што нама стављају на терет, убиство породице Ракић. Знамо нас петорица најбоље шта је било је ли тако? Је ли се слажеш с тим? Нас петорица. Ту кад кажем петорица, кажем за себе, за Малиновића, Груичића, тебе и Новаковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сачекајте. Он је рекао да не зна, да он није знао. Ви кажете да су сви били упознати да ће се они лишити живота.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја нисам знао кад су лишени, ни због чега су лишени.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ниси знао?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У твојој изјави каже у тој изјави дословце стоји овако од 26. новембра 91.године, у Книну, одмах значи одмах непосредно после тога пар дана, није прошло 20 година, па не сећам се. Је ли не сећам се као. Каже овај, ја знам да су они ухапшени, зашто су ухапшени и где су затворени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, је ли приметите да се вртимо у круг?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Значи, знаш где су затворени је ли то истина ил није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, сачекајте.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам знао где су затворени.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ниси знао?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам знао где су затворени.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Колко је далеко наша станица полиције, вртић од затвора? Колко је далеко?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па једно.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Колко?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: 10-15 метара.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: 10-15 метара. Где смо ми свакодневно били? Где смо били свакодневно кад нисмо били на положају. Где смо били свакодневно, где нам је било окупљалиште?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па зависи како ког, неко је био.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Где смо ја и ти се сусретали ајде.Где смо разговарали ти и ја конкретно? Ти и ја где смо разговарали? Да ти помогнем ја, да ти преформулишем. Да ли смо ти и ја разговарали у станици полиције која је 10-15 метара од затвора? Икада?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не, нисмо.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Никад нисмо разговарали?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: О ничему?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Разговарали смо али нисмо о том случају нисмо разговарали.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јел си ти потписивао дозволе за точење бензина у кругу «Марко Орешковић» и 24 сата за територију САО Крајине, између осталог и мени си потписивао. Је ли истина или не? За точење бензина ти као командант позадине, да ли си мени икад написао папир, дозволу за точење бензина на подручју САО Крајине, Теслинград и у «Марку Орешковићу», небитно где. Ти дал си ми потписао?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: У вези Теслинграда.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: За бензина точење које сам ја користио или неком другом.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: У нашој фирми јесам, а за САО Крајину не, нисам потписивао.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не за САО Крајину него мени за територију САО Крајине, да ли си ми кад потписао да ја могу са овлаштењем да користим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало оптужени. Ово је фактички суочење. Јесте, фактички суочење. Само мало молим Вас Будисављевићу.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Фактички ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало оптужени. Полако. Ви сте рекли да су сви били упознати.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Тачно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С чиме?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Са чињеницом шта се спрема Ракићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се спрема Ракићима. Кад сте Ви њима то саопштили?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Саопштио сам им значи, нисам свима. Саопштио сам Богуновићу, Малиновићу дан раније пре него што смо отишли код Луције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте кренули колима.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте кренули. Јесу ли знали?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете Богуновићу?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мислите на кола код Луције или са «Тамићем».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Тамићем».

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја сам чуо само да се иде по радио станицу, то сам све изјавио и исто изјављујем, по радио станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви чујете, он није то знао.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли пуцао?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно да је пуцао, пуцао је.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши суочење између оптуженог Будисављевић Чеде и Богуновић Милана а на околности различитог казивања везано за конкретан кривично-правни догађај како је то и евидентирано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволте. Окрените се и испричајте. Значи, везано.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Је ли можемо сад да се суочимо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Окрените се, значи сад се гледајте. Један другог погледајте, окренути један према другом. Значи, вас двојица разговарате.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Конкретно значи, везано за тај случај Луција.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам пуцао. Нико од вас двојице није пуцао. Заједно смо запалили и леш од Луције и викендицу. Је ли тачно или није?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Није тачно.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јел ти ниси никог запалио?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја нисам палио, ти си бацио, не знам шта је било.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. Значи, само ја?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: И нисте ни знали куд идете је ли тако?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја сам знао идемо по радио станицу а где.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Није тачно. Радио станицу нисмо тражили, радио станица је била нађена пре, него сам ја рекао идемо да ликвидирамо Луцију. Тако је било. Зашто би ми били потребни вас двојица? Где се та кућа налазила та викендица?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не могу знати, то је било ван Широке Куле негде.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ван Широке Куле? Је ли била у шуми или је била на цести? Је ли била на осами некој та викендица? Да ли је та викендица била на осами та викендица не знам дал је то њихова кућа породична или је то викендица неког другог. Мислим да сам сазнао да је то нечија друга викендица, ко је побегао, али небитно. Је ли је та кућа била на самом ободу руба шума са оне стране су биле усташе непријатељи? Је ли то тако или није? Или је била у селу негде са људима другим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте Будисављевићу нек одговори.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Мислим да око те куће није било ништа.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Није било никога? Добро. Зашто сам повео вас двојицу шта мислиш?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не знам, то ми није ни јасно.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ми правите друштво је ли?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Зашто си повео мене без оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му зашто сте га повели, зашто?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Повео сам те због тога зато што сам претпостављао да у тренутку може да се деси неки изненадни напад, не да идем ја сам него да имам још некога. Једноставно да имам подршку. Какву? Значи, а чувате тамо стражу, због тога. А не да сам вас повео да идемо на пиће и на кафу. Наравно да нисам. Ето среће да јесам, али нисам.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Није тачно да си ме повео због тога пошто ја нисам имао оружје ни код себе нит сам га носио.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Како ниси имао човече божији, па ниси могао, моја мама Марија Будисављевић је имала револвер кратки 38 специјал читаво време рата. Све жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако. Молим Вас. Пустите сад маму, него ајде сад.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да, мама нема везе. Него, не могу да схватим како ниси имао оружје кад смо сви имали оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Имали смо сви оружје али ја нисам тад носио оружје у тренутку том нисам.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја схваћам у тренутку убиства Луције и тренутку убиства осталих чланова четворице Ракића ниси имао оружје?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам имао оружје.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно, није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците њему. Није тачно, шта Ви кажете?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја кажем да је тачно то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Гледајте, погледајте га.

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: То је тачно. То може потврдити овај ви сви то знате, само нећете да кажете.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Како мислиш ми сви то знамо?

ОПТ.МИЛАН БОГУНОВИЋ: Па да нисам имао оружје.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па то знамо ми, али ти и још једна особа, сад да не испадне да је именујем, говорите да ви то нисте имали и онда ми је симптоматично да сте ви то изјавили, изјавили сте сви редом сва тројица за Горана значи само да је отишо негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му које оружје је имао, где је држао оружје. Реците му то.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Изјавили сте да нико није пуцао првенствено. Је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будисављевићу везано за оружје, реците му које оружје је држао код себе? Где је држао?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажите му то. Где је држао тада?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Држао је код себе у возилу где. Кад смо кренули са возилом ја сам имао пушку, Малиновић је имао пушку и он је имао пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је његова пушка била?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Аутоматска пушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била? Где је носио?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па у рукама где ће носити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У рукама?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: У рукама је носио и ставио је у возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте ишли према јами јел тад исто држао пушку?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, тад није држао пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Тад је пушка била у кабини, две пушке су биле аутоматске у кабини и да направим дигресију на питање господина Дозета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не. Ово је суочење. Молим Вас на све разлике ове које сте сад запазили. Реците му шта није тачно, шта је тачно.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Није тачно то да ниси пуцао и да ниси имао оружје.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Тачно је да нисам имао оружје и да нисам пуцао.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Кога би ја сад позвао да посведочи ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, реците оно што сте нама рекли како је дошло до тога? Ви сте причали да Вам се нешто заглавило, Испричајте нам како је то дошло до тога. Конкретно за Ракић Радмилу. За Радмилу.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: А за Ракић Радмилу? Изводили смо једно по једно. Није било заједно него појединачно. Јел смо изводили из комбија кад си отворио врата, изводили смо једно по једно. Првог смо извели Драгана.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не сећам се.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Прво смо извели Драгана, после смо изводили редом Милована, Ману и Радмилу. Ти ниси пуцао у ову прву тројицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли изводио и он?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно да је изводио и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажите му. Ти си изводио. То је суочење.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: И ти си изводио то и ти си изводио не то, него њих.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Није тачно да сам ја изводио.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Шта си ти радио?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја сам стајао крај возила, како сам изјавио и пре.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Стајао код возила?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Што сам те ја онда водио, што ћеш ми онда?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знам из којих разлога.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Како сам те водио први пут, па те водио други пут, како то, водим те једном, па те водим други пут? Ти си изјавио, не знам ја како сам се ја нашао и први пут и други, ето тако ја, тако случајно испало.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Није случајно.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Зашто нисам неког другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, немојте реаговати, ово је суочавање, молим Вас немојте да реагујете.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Значи, зашто нисам узео неког из своје јединице, узео сам тебе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо сада везано за лишење живота Радмиле, дотле смо стали.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Једно само питање, да ли сам ја теби надређени по било којем основу?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ниси.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, завршено то. Што се тиче Ракић Радмиле, мени је, ја сам пуцао из аутоматког пиштоља «шкорпион» јединачно, зато сам хтео да направим дигресију, разлику између аутоматске пушке, јер она има регулатор паљбе у три нивоа У-Ј-Р - укочено, јединично, рафално. Ако се пуца јединачно, само добар слухиста и добар познавалац оружја може да оцени да ли је то пушка, да ли је то пиштољ, има везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будисављевићу, кажите како сте пуцали, шта Вам се заглавило, пиштољ, објасните му то.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Мени се пиштољ заглавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците њему, да ли се он сећа, да ли зна то?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Како да му кажем то када он каже да није видео ко је пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му то све.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ти кажеш да ниси видео ко је пуцао.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја нисам пуцао и стојим иза тога.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сада питам нешто друго, ти изјављујеш да ниси видео ко је пуцао.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Како су онда они, ко их је убио?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Нисам видео ко је у кога пуцао, то сам рекао већ.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ниси видео ко је у кога.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ко је у кога.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: А видео си, чуо си, односно да има да се пуца је ли тако?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Чуо сам, да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: До тога смо дошли. Јеси чуо јединачне пуцњаве, рафалне, рафалну паљбу, шта си чуо? И шта по теби, односно, ево, једноставније, шта по теби, ти сматраш да се десило тада, како су они убијени, са метком једним, са два, кратким, дугим рафалом, пуцало нас више, пуцао ја?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Више је пуцато.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Више? А самим тим хоћеш да кажеш да смо онда пуцали Малиновић, ја и Новаковић, јер ми нисмо били поред вас двојице, били смо тамо код аута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, реците му како је он пуцао у Ракић Радмилу? Управо вас враћам на то.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ти си пуцао у Ракић Радмилу из мог резервног пиштоља марке ТТ, «Застава» 7,62 мм.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Није тачно да сам пуцао у било кога, да сам имао оружје и да ми је неко дао оружје, то није тачно, заклети се ти са својим најмилијим и ја ћу се заклети.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја могу да се закунем у шта год хоћеш, ја не патим ни од какве врсте амнезије и губитка памћења, ја сам потпуно свега сећам. Хајде неке ствари, стварно, али то је капитална ствар.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја знам.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја се не сећам, извини за тренутак, ја се не сећам као ти, неког светла, жмигавца, то је за мене минорна ствар, је ли било светла, је ли пало пола точка, баш ме брига, јесам на смену дошао без једног стакла, ја се сећам ко је пуцао, зашто је пуцао и зашто је то направио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, завршено рекао је.

Констатује се да је свако остао при свом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још неко питање да му поставите?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Имам, наравно, чега се он плаши?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Не плашим се ничега, јер знам да нисам пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то неколико пута објаснио.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: У никога.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Шта си уфитиљио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Будисављевићу, немојте тако, дајте, смирите се мало и поставите питање.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не могу да будем миран, када слушам неистине читаво време, нико се ничега не сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које још имате питање?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја се само сећам и тврдим и гарантујем да нисам имао оружје и да нисам пуцао у никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више питања? Да ли имате још питања или не? Седите, изволите седите. Јесте Ви завршили или имате још нешто да изнесете у своју одбрану?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Имам, извините само то, да нисам никада у то време, у том случају, пуцао на никога, нити сам имао своје оружје. Пуцано јесте на противничку страну, ко у кога, то сада, у ова лица нисам, у ова лица нисам, заклињем се пред овим судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте, не морате више понављати, више пута сте то рекли, можете сести. Ја бих Вас молила да позовете Груичић Богдана.

Оптужени БОГДАН ГРУИЧИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање, молим Вас, оптужени Богуновићу, заборавила сам да Вас питам, где Вам је здравствени картон, где се лечите? Приђите овде, само то нам одговорите, приђите овде за микрофон.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја мислим да ми је сада здравствени картон овај у Оџацима, пошто сам по упутима и у Сомбору имам отворени здравствени картон у Апатинском путу, у болници тој и тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Здравствени центар «Радивој Симоновић», али то се зове жаргонски Апатински пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, хвала, седите.

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Да ли може само једно питање или да констатујемо нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли је тај КБЦ сомборски «Радивој Симоновић», тај исти на кога ја мислим да је радио доктор Милојко Влашки?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене сада питате, седите молим Вас, ја сам мислила нешто конкретно да хоћете да питате.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Само ме занима, да ли је то тај исти центар где је лечен дотични?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Списе сте имали прилике да вршите увид у њих и све знате. Оптужени Груичићу, Ви сте добили оптужницу, да ли сте разумели оптужницу?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobili сте оптужницу, да ли сте разумели?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте извршили кривично дело које Вам је стављено на терет?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па ја не знам како, ја нисам извршио то кривично дело, то је мени по наређењу било да возим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ваша су следећа права, пошто дајете одбрану, значи Ви сте овде, фактички оптужени. Можете се бранити на начин како Ви сматрате да је то за Вас најповољније. Не морате ни одговарати на постављена питања, значи можете се бранити ћутањем, то је Ваше законско право. Да ли ћете Ви изнети Вашу одбрану?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више пута сте били саслушани.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас замолити да испричате све, шта се то дешавало, од рецимо почетка оружаних сукоба, од када сте у Теслинграду тадашњем, када су кренули сукоби на том подручју, где сте били, у ком својству сте били, па нам испричајте мало о томе.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па били смо сви, у почетку је било заједно територијална одбрана, милиција, све је то било, оно моментално у почетку. После сам ја био у милицији на одржавању кола и возио сам храну, муницију, када је затребало, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Онда, ту смо, како да Вам кажем, када сам возио ту храну, са мном је ишао стално командант позадине, ја никада нисам сам ишао по храну, ни по муницију никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант позадине?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Богуновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: То смо ишли у Грачац, Кореница, Плитвице, Жељава, те смо имали и Удбина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, које је то године било?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: То је било на почетку рата, јер оно још док се све било, и ТО и милиција, све је било заједно, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви испричајте свега чега се сећате. Ја Вас нећу прекидати, значи Ви у Вашем неометаном излагању изнесите своју одбрану.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Онда сам ја после био у милицији, одржавао нормално. Ту је био један «Тамић» који је био пред станом мојим, ту смо га заклонили ради мина, јер мине када падају, па онда и био је у квару. Ја сам том «Тамићу», тај «Тамић» је био три, четири дана код мене, полуосовина, отишао лагер, потенцијал, па сам ја мењао. И то је, када сам ја пронашао код једног човека део, ја сам променио и једне вечери су код мене дошли Будисављевић Чедо, Малиновић, Богуновић и Новаковић Горан. Њих четворица су остали отрага, тројица иза овог «Тамића», Будисављевић је пришао код мене и рекао ми је да мора да је био у Книну, да мора хитно да превеземо затворене, што су затворени у станици милиције за Кореницу. Ја сам њему рекао да немам довољно горива, он је казао је, каже, «сипаћемо гориво у Кореници». Нема шофершајбне на ауту а ладно, а читави дан сам радио, било је ладно, како ћемо, «морамо их превести, ја сам добио наређење», разумете. То сам онда, ја сам пришао, он је био код мене код кабине, био сам прљав, ушли су код мене у стан, сви заједно. Ја сам се пресвукао, отишао да оперем руке, опрао сам руке и пресвукао сам се. Дотле је Будисављевић узео кључеве и сео у «Тамића», упалио га и отерао пред станицу милиције и окренуо га на рикверц пред станицом милиције, разумете. И ми смо дошли, нама је наређено да дођемо пешке, ја, Груичић, Малиновић, Богуновић и Новаковић. Ми смо дошли тамо до станице милиције, то је једно, двеста, триста метара од мог стана, није далеко било и ту када смо ми дошли, командир је стајао у ходнику и држао је две изолир траке у рукама, оне папирнате, како да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је држао те траке?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је држао траке?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Командир Будисављевић, две изолир траке. Када смо ми ушли унутра, он је нама наредио да једног по једнога да идемо да извадимо. У подрум смо ушли ја и Богуновић и извели смо, има она реза, скинули смо резу и извели смо, ја мислим да је Милован, не можемо да животом гарантујем, јер ја људе из виђења сам знао, али мислим да је Милован. Када је горе одведен уза степенице, ја сам остао да затворим врата, затворио сам врата и кренуо сам горе. Ови су их горе дочекали и везали. Када су му биле завезане руке на леђа, завезана су му била и уста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме су била везана уста?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме су била везана уста?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Овоме што смо га извели, Миловану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миловану, добро.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Е Миловану и онда када су завезана, командир ми је наредио да, каже да са њим идем напоље, а ја да изађем напоље да стојим код аута и њега смо ставили у ауто и ја сам ту стајао код аута. Док ја нисам видео ко је остале везао у ходнику горе, ко је остале изводио у ходнику ја Вам то не могу да кажем. Када су повезани, доведени су до аута, стављени у ауто. Командир је, у кабини је био са мношћом Богуновић и командир. Командир је наредио да кренемо, да идемо. Ја сам мислио, стопосто идемо ми за Кореницу да их возимо, како је и рекао.

Дошли смо до пункта, био је војни пункт, где је ту прегледан, ја када сам пролазио, ту су ме зауставили, прегледали, у то возило се разуме, па су зато прегледавали. Командир је рекао, каже, «идемо за Кореницу», нико није отворио ауто, нико нас није прегледао шта возимо, продужили смо даље.

Када смо продужили за једну, хајмо рећи, три, четири, пет километара, не морем тачно да Вам кажем, мени је командир рекао да су они прије три, четири дана убили ту жену од тих што су у ауту, фамилије, тако ми је рекао. Мени је одмах стомак пресекао и после једног километра, наређено ми је да скренем десно. Ту сам ја скренуо десно и ишао сам, то је макадам пут бели, онај, како да Вам кажем, ту сам ишао док је он рекао «стани» и ту сам стао, на сред друма сам ја ту стао, зауставио се и ту имају два храста. Он је изашао напоље и за њим је изашао Богуновић и мени је наредио да отворим врата отрага, јер отрага је био унутра са овима Малиновић и Новаковић, да их пустим, да им покажем да иду за њим да прођу. Ту су два храста, куда је пролаз, у живици стоје та два храста и ту су они за њим отишли, разумете, за командиром. Командир је доле претражио и ја сам остао стајајући уз ауто, тако ми је наредио. Када сам стајао ја уз ауто, он је изшао, прегледао и зовнуо ме да продужим друмом, ту има живице педесет метара, разумете, како су та два храста, толико сам ишао и руком ми је показао да скренем десно. Ја сам скренуо десно, нисам знао ја, немам једно светло на ауту, није се видело, ја сам скренуо и право сам ишао на та два храста, само са ову страну живице, разумете и ту сам дошао и ту сам се паркирао. Како сам год ту паркирао, мене је стомак пресекао, ја сам ту одмах изашао из аута и чучнуо, командир је сео у ауто и вратио га на рикверц до јаме.

Када је враћао ја сам чуо, како сам онде вршио, да извинете, нужду, ја сам чуо пуцањ, али ја нисам могао да видим ко је пуцао, био је мрак, чуо нисам шта се дешавало иза аута, разумете. Када сам ја, ја сам се онда обукао и кренуо сам натраг до аута са десне стране. Дошао сам до задњих врата, код задњих врата сам нашао Богуновића који је стајао уз врата. Када сам ту стао са Богуновићем, онда сам погледао овако како стоје врата отворена, ту сам

видео два тела да леже. Како су лежала два тела, командир нам је наредио да гурнемо та два тела у јаму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ми смо та два тела гурнули у јаму и онда смо кренули, нормално затворили врата. Ја сам само дао, криво сам рекао да је Будисављевић возио одатле, али није, него ја сам, сетио сам се после да је он мени рекао да ја возим исто натраг, када су затворили задња врата. Мислим да су седели исто напред ја, Богуновић, Будисављевић, али да су ова двојица били опет отрага аута. Е толико. И онда смо се вратили у насеље. Нормално, ја сам довезао ауто код мене иза зграде ради минирања, јер сутра сам требао светла да оправим, разумете, није било једног светла и тако. Ето толико Вам ја имам сада да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, прво ће Вам по закону поставити питање заменик тужиоца за ратне злочине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања? Бранилац, изволите.

Адв. ЕЛЕК МИЛАН: Да ли је он имао оружје када су ишли од Теслинграда па до ове јаме Голубњаче, да ли је имао оружје?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: То питате мене?

Адв. ЕЛЕК МИЛАН: да.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесам.

Адв. ЕЛЕК МИЛАН: Где се налазило то оружје?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: На мени, пиштољ сам имао и пушку сам имао у ауту, а биле су две пушке у ауту.

Адв. ЕЛЕК МИЛАН: Да ли је он пуцао тамо код јаме Голубњача?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја, да ли сам пуцао?

Адв. ЕЛЕК МИЛАН: Да.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не, не.

Адв. ЕЛЕК МИЛАН: Да ли му је речено где тачно треба да возе породицу Ракић?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Мени је речено да возимо за Кореницу, а нико мени није рекао да возимо породицу Ракић за.

Адв. ЕЛЕК МИЛАН: Ко ти је рекао да возите за Кореницу?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Командир, Будисављевић.

Адв. ЕЛЕК МИЛАН: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците овако, када сте видели Ракиће да су им била везана и уста и та лепљива трака, да су били залепљени лепљивом траком, јесте питали некога, зашто су их тако везивали?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја нисам смео да питам никога, мени је дошло одмах сумњиво зашто се лепе уста и руке на леђима, кога да питам, како сам смео да питам. Нисам смео једноставно од страха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега сте се бојали?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па од претпостављеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Зашто да се лепе, ја нисам мислио да, одмах сам посумњавао неке, зашто уста да се лепе, хајде руке да се завежу, ја како сам ишао из подрума, видим лепе се и уста. Није ми уопште било јасно, верујте ми да ми није јасно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте се Ви плашили оптуженог Будисављевића?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Уплашио сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, због чега?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ради фамилије и свега, да бих ја сада питао њега зашто се вежу, шта се вежу, он је мој био претпостављени и нисам имао право ни да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су нешто они коментарисали Ракићи, да ли су пре, када сте их видели, да ли су нешто коментарисали, нешто причали?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте видели када су им залепљена била уста?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Молим, нисам разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте видели ту лепљиву траку преко уста?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Само лепљиву траку и ништа, јер сам ја после са првим, како је први завезан ја сам изашао са њим напоље и стао уз ауто, тако ми је командир наредио, ја сам ту био уз ауто напољу, а ја нисам видео уопште ко је остале везао и како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај пут којим сте Ви кренули, да ли је то тај пут за Кореницу?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај пут?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у моменту када Вам је речено да Ви скренете, јесте Ви питали, зашто скрећете, значи Ви скрећете са тог пута према Кореници који води?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Нисам га питао, он је мени најпре, пре једно километар пред кривину, он је рекао да су убили ту жену и онда ми је рекао да скренем удесно, али тај пут који је у десно, тај иде према Кнуну, према Грачацу, према Удбини исто се може туда ићи, ту смо ми пресецали, ради ратног стања, разумете, а ја нисам уопште помишљао на те ствари, да ће се то догодити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли сте Ви тада када сте кренули, били можда под утицајем алкохола?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесам, био сам мало под алкохолом, јер сам ја читави дан радио, ладно је било, на том ауту, јесам, јесам, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте више попили него што је уобичајено или?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Могао сам возити, како да Вам кажем, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада када сте дошли, да кажемо до те јаме, да ли сте Ви, да ли Ви можете да препознате тај терен? Ево сада да Вам покажемо неке фотографије, да ли бисте могли да препознате, отприлике?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја да Вам кажем искрено, ја када сам дошао, увече када смо ми њих довели, ја нисам уопште знао где је то. Када смо дошли на увиђај, онда сам видео како је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ћемо Вам показати фототрафије, па Ви реците да ли је то то где сте Ви били.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографија број један, погледајте добро, ако можете само.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Само мало да видим боље, јесте да је била ливада, било је равно скроз када сам ја скренуо, само што се овде не види, живица на пример, како да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево имамо другу фотографију да погледате.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Овде ми све изгледа равно, али не видим уопште те јаме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, трећа фотографија.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја колико могу да видим, ако је ово овде лево, да је то јама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево погледајте још једну фотографију.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Извините ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ћете видети још једну да ли је то то?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Е ја мислим да је ово, а ово вамо је десно ово је била ливада, ово је равно било.

Констатује се на фотографији број 4 оптужени Груичић препознаје јаму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците молим Вас, како је сада то изгледало када сте дошли тим камионом, када је паркиран камион овим товарним делом, када су изашли, да ли неко нешто говори, да ли чујете, да ли неко нешто говори? Разумела сам да сте Ви били удаљени, јер сте вршили нужду, колико сам схватила, је ли тако?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја сам довезао, како иде живица право до та два храста ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: И ту сам стао и када сам ја ту стајао ја сам изашао напоље ради себе, што ме је пролив ухватио, пресекао ме чим ми је рекао за ту жену, ја сам видео да више игре нису чисте и ту када сам ја ту стао код та два храста, господин командир је узео и вратио на рикверц. Ја чуо нисам ама једну реч да је неко нешто рекао, ја сам само, кажем Вам, чуо пуцањ после иза аута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било удаљено где сте се Ви налазили у односу на ту јаму? Колико сте се Ви били удаљили?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Око тридесет метара, е, око тридесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта чујете, какву пуцњаву чујете?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Чуо сам пуцање само, како мислите какву пуцњаву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из више оружја, из једног оружја?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Чуло се по пет, шест пуцања пар пута, ја то нисам могао да тачно, како да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појединачна или рафална пуцњава?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: То не могу, то се не могу сетити, ја мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из ког оружја се пуцало?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па претежно су били пиштољи, то је кратко оружје, није то било, из пушака се није пуцало, јер то је јаче се чује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, да ли Ви нешто коментаришете после тога, да кажете, шта је сад, шта се догодило?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја сам онда, кажем Вам, како сам ја после прошао поред аута, дошао до Богуновића, и ту ништа Вам ја не могу казати, да смо ми гурнули то двоје, ја немам шта да коментаришем, шта да коментаришем, немам коментара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте отишли, шта је после тога било, јесте тада нешто прокоментарисали?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Мислите када смо се враћали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се враћали, да ли сте тада нешто у возилу причали нешто о томе, због чега, зашто се то десило, да ли је неко нешто причао, због чега су ти људи убијени?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да су имали радиостаницу, да су имали пушке некакве, пушкомитраљез, да су радили за усташе, да, чекајте шта још, да су нашли униформу од МУП-а, од Хрватске код њих, ја то ништа видео нисам, ништа, нити радиостаницу, ни униформу, нити пушкомитраљез, нека талијанска пушка, ја то ништа нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте познавали породицу Ракић?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из виђења?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Позавао сам овога оца, био је ловац, ја сам био ловац, па смо се сретали у лову, али из виђења сам познавао овог Милована, из виђења, а ове остале нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будисављевић Чедо каже да сте ви сви били упознати са чињеницом да ће они бити лишени живота.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Није то истина, кажите ми само, како је могао да ми каже, када ми је на путу казао да су лишили жену коју ја уопште немам појма и када ми је то Будисављевић могао да каже, да сам ја био упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је тако рекао, значи Ви кажете да то није тачно?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Није тачно, није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да сте и Ви учествовали у убиству Ракић Мане?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није истина?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Како сам могао док сам ја овамо вршио нужду, то може и сам Богуновић да сам пришао до њега, када сам дошао до њега, два тела ја нисам ни видео, а ова два што смо ми гурнули, како сам ја могао у некога да пуцам, када је већ неко мртав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је то био кога сте Ви гурнули у јаму?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја мислим, али немојте ми, да је била кћерка и отац, али нисам сто-посто сигуран, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања даље. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам могао то све да испратим, имао је више исказа тих из претходног поступка и тако даље, реците ми, чини ми се, ето ако грешим, Ви ме исправите, да сте рекли да Ви нисте учествовали у лепљењу лепљивом траком руку нити уста тим људима.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него само у извођењу?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Само у извођењу, не, ја сам једнога са командиром извео и командир ме је оставио напољу код аута на стражи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али те које сте Ви извели, они су већ били везане им руке?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не, то је био први, први што је био везан, разумете ме, ја сам са тим и са командиром изашао напоље и ставио га у ауто. Онда сам ја остао поред аута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ви никоме нисте везивали том лепљивом траком?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, сада постоји његов исказ код истражног судије Окружног суда у Сомбору где он каже да «све оно што сам изјавио радницима полиције, то је мој исказ и нека то буде моја одбрана». У том исказу каже да је и он учествовао у лепљењу, ево каже овако: «У ходнику пре улазних врата смо их везали лепљивом траком, тако што смо им везали руке и уста, руке смо им везали иза леђа».

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Може командир ако хоће да посведочи где сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је Ваш исказ који сте дали и за који кажете да сте га дали добровољно.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте ме прекидати, да сте га дали без присиле, принуде или било како, својом вољом, и то је Ваш исказ који сте дали у Сомбору, па Вам ја сада предочавам и питам Вас шта је тачно?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Могуће да сам ја погрешно али није то тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, тачно је ово што данас кажете?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А оно сте тако изјавили јер сте погрешили?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јер сам погрешно, јесте. И има још једна грешка, она два храста која су била у живици, пише да су уз јаму била – та два храста нису била уз јаму него су тачно уза живицу, уз живицу, разумете, извињавам се, ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту смо да утврдимо шта је тачно. Реците ми, овај, када их возите тим комбијем, ко седи у кабинини?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја, Богуновић и Будисављевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вас тројица?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И када вам каже Будисављевић за ту Луцију да је она убијена и то све?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је. Тад кад сте кренули камионом?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Могу да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нека ако је рекао нема проблема. Не, не, не могу све да запамтим, уреду је. Значи није он био тамо у том товарном сандуку?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не, са мном у кабинини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више питања.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Када сте паркирали тај комби, на којој удаљености је то било од јаме, рупе?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па 30 метара, разумете ту сам ја остао да вршим нужду, то је 30 метара било од рупе.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Због осталих окривљених, њихових исказа. И још једно питање само, када долазите до јаме, рекли сте да је Богуновић ту и да вас два гурате два тела у јаму?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесте.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Да ли је ту био још неко присутан када Ви гурате та два тела?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Нас два иза врата како су лежала два тела, овде су стајали можемо рећи једно за два, три метера Будисављевић, Малиновић и Новаковић. Они су стајали два, три метера даље од нас и када нам је командир рекао да их гурнемо ми смо тада и гурнули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Је ли се можете изјаснити да ли се сећате какво оружје је имао Малиновић ту вече?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: О не могу. Како, не могу се сетити ништа шта је поседовао од оружја.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте уопште видели да је имао неко оружје у себе?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја мислим да је он имао оружје.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Које?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Е не знам које верујте ми, ја не могу да знам које.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви сте на питање Вашег браниоца одговорили да сте Ви имали пиштољ?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: И пушку.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И пушку.

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да, и још је једна пушка само ко је имао пушку не знам верујте ми, биле су две у кабини.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Када сте Ви у припреми одласка на ту возњу узели пиштољ код себе?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па када смо ушли у кућу, ушли смо заједно код мене у стан, док сам се опрао и пресвукао узео сам пиштољ и пушку сам узео.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Је ли то уобичајено када идете на неку возњу да носите?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Обавезно сам морао носити, такво ми је било наређење.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато, односно да ли уопште познајете пре рата Малиновић Мирка?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Како да не, да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато у којој јединици је он био?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Он је возио санитет.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је познато када је Малиновић рањен, не мислим датум него?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Добро, добро, извините само мало, он је рањен па ја, немојте ме.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Временски да ли се то дешава?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Можда је 20 дана, месец дана после тога.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У моменту када је он рањен?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви на Личком Осику?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесам. Јесам био, не, ми смо били у затвору ја мислим, или нисмо, сада извините, тачно ме збунило, чекајте, чекајте, не могу да се сетим.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли у било ком моменту везано за ту породицу Ракић Ви видите Малиновић Мирка са оружјем у рукама и да пуца?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја сам рекао да ја сам чуо сам, ја нисам видео никоме у руцу оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада када сте кренули камионом, да ли сте видели да ли је Богуновић био наоружан?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја мислим да није, јер он је имао и руку у гипсу, Богуновић, а ја сам га возио и када је сломио и поново су му ломили руку, ја сам га возио на Удбину у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко питање?

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Када је дошао до комбија и када је тамо затекао Богуноцића, је ли овај имао пиштољ у руци или неко оружје у руци?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не, не.

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Будисављевић Чедо каже да сте једино од свих њих Ви знали где је јама Голубњача и да сте се понудили да их одвезете тамо, је ли то истина?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не, нисам Вас разумео извините.

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Окривљени Будисављевић Чедо тврди да сте једино Ви од свих њих знали где је јама Голубњача и да сте се понудили да их одвезете тамо?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Никад у животу за њу нисам знао, ево верујте ми, никад ја за ту јаму нисам знао док није наредио, јаму сам тек видео на пример распознао када нас је на увиђај довело и видео каква је фигурација ту земљишта, ја никад ту био у животу нити сам на ту страну.

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Добро, хвала. Имам једну примедбу овде се десило једно подметање од стране Тужилаштва, он јесте рекао општом одредницом у ходнику пре улазних врата смо их везали лепљивом траком тако што смо им везали руке и уста, то значи вероватно мисли на њихову групу од њих четири, пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је рекао тако како је рекао.

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Али две стране касније он то појашњава исто као и данас, тако да није било места питању када говори истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се разјасни пошто сте различито изјашњавају, знате различито говоре.

АДВ. СТРАХИЊА ДАВИДОВ: Па нису, нема колизије између његових исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, евидентирана је, изволите.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Само да појасни окривљени, када се враћате са те, са тог места где сте вршили нужду, где први пут видите Богуновића, да ли га видите код комбија или код јаме?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Како је комби паркиран.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Када га први пут видите, где га видите?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Код врата од комбија, одотрага, ту је стајао Богуновић, ту сам Богуновића нашао.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: И како одлазите тамо до јаме онда?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Уз комби, нормално полако сам пришао, није ми познат терен, ја сам полако уз комби и ту сам нашао Богуновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код јаме сте га нашли?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да, код врата, код врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Код задњих врата, комби.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Ја хоћу да разјасним када први пут када се враћа са места где је вршио нужду, где први пут види Богуновића, да ли га види, где га види, да не би сугестивна питања поставио?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па код врата га ту први пут видим, тамо га нисам видео.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Где га нисте видели?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па овако код врата сам га нашао када сам дошао, изишао.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Како одлазите онда до јаме?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па идем уз комби.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Заједно идете?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Како је паркиран, сам ја. Ја сам, овде сам вршио нужду за 30 метара и полако долазим ту.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: После, после када сретнете Богуновића.

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Богуновића дођем ту до врата он је стајао ту код врата.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: После тога како одлазите до јаме?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па ту је јама одмах, одмах је ту, лешеве су иза врата ту били.

АДВ. МИЛАН ЛУКИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, колико је то прошло времена, Ви сте завршили нужду и кренули сте, после ког времена Ви крећете, да ли су одмах престали са пуцњавом или како је то изгледало?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја када сам кренуо пуцњава је престала, пуцњава се више није чула, могуће да сам ја како ме мучио пролив, ајмо рећи 10 минута, толико ме заболело да ја нисам могао да издржим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи одмах након пуцњаве Ви сте кренули и видели сте Богуновића?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не, након када је мене, извините када сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумем.

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Када сам могао да се обучем, ја сам кренуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ја сам разумела да сте Ви значи завршили, кренули сте након пуцњаве?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не, пуцњава је пре престала још била, пре једно можда минут, два, три тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А значи већ је била престала пуцњава и после Ви минут, два крећете и затичете Богуновића код врата?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Поред врата, поред врата, како да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је уопште неко нешто коментарисао, да ли је неко нешто рекао или било шта да сте чули да је неко нешто прокоментарисао?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Само је нама, ја сам само једну реч чуо што је командир рекао «шта чекате гурните то двоје», сав разговор што је био тамо и нас двојица када смо гурнули, затворите врата, затворили смо врата, ја сам упалио, сео и онда смо ишли натраг. Када смо ишли натраг онда је командир је рекао «ја ако вас неко буде питао за ово, ја сам за ово одговоран». Ево толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: У тренутку када су гурнули лешеве у јаму, да ли су лешеве били мртви или су још давали знакове живота? Мислим да је то битно због радње саизвршилаштва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тела, тела.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да, да ли су давали знаке живота, тела да ли су пружала или су били мртви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па ја док сам могао приметити да нису давали знакове живота, разумете.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: И следеће питање у том тренуку када Будисављевић саопштава пре тог скретања ка јами, шта се десило са Луцијом, шта каже ко је ликвидирао Луцију Ракић? Је ли може да се сети како је текао тај разговор, односно те изјаве, да ли може да се сети?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не, Будисављевић је мени само рекао да су они ликвидирали Луцију, а није ми рекао ко је, то није ми набројао уопште ко је ликвидирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите опт.Будисављевић. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже сада да му није рекао овај Будисављевић ко је био са њим, ево страна не знам ни ја која, ја сам себи обележио као 13 код истражног судије овога суда, каже да је нећу да кажем да је ликвидирао, да је био са њим Богуновић и Малиновић, на питање моје, рекли сте у једном тренутку у Вашем исказу да Вам је Чеда Будисављевић везано за тај први догађај убиство те Луције, те жене, рекао да је он то убио и да су двојица била са њим, је ли рекао ко је био са њим и он одговара да је био са њим Богуновић и Малиновић.

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па могуће да су били, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам да ли сте то рекли или нисте?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не могу да се сетим верујте ми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја вам кажем то сте рекли, према томе искоментаришите сада.

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па могуће да су били онда ако сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли Вам рекао или није рекао?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Само мало дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим ништа спорно, можда се сада не сећа, тада је рекао, то стоји да је рекао.

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја мислим да ми је рекао да су били Богуновић и Малиновић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја се извињавам али ја мислим да ми је рекао, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам завршио. Још ми је микрофон укључен. Да ли је он саслушаван везано за овај догађај пред истражним судијом Окружног суда у Книну?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесам. Ко, ја је ли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, Ви.

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада сте нешто другачије говорили него данас, ево страна 2.

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Тамо сам рекао све како нам је командир наредио, да су пуштени, да су сели у свој ауто, да су отишли они.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Тако смо добили од командира наређење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Којег командира?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од којег командира?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Будисављевића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте говорили значи по његовом наређењу, је ли?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: И у станици милиције када сам дошао у Грачац тако сам исто казао, а он је признао у станици милиције па зато су мене малтретирали што ја нисам знао јер је он први дан затворен био, а ја други дан, ја и Богуновић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да Вас питам, Ви сте тада рекли код истражног судије да сте први пут били код јаме када сте били на увиђају?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то исто објашњење?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: То није тако, јер први пут смо били увече код јаме када смо њих довели, а адвокат ми је рекао овај што ме је бранио један, каже «немој спомињати Државну безбедност, каже видиш какво је стање» и ја онда нисам смео више да говорим, е онда сам после ево сада проговорио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли контактирао?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јовановић Александар је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А је ли контактирао овај, да ли уопште знате нешто о томе, да ли је имао контаката Будисављевић са безбедносним структурама, са Државном безбедношћу?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја мислим да да, да је радио за Државну безбедност.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За кога, да ли знате?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Он се презивао Душан Орловић, начелник ја мислим да је, извините начелник, шта је, да је био на положају неком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате шта конкретно?

ОПТ.БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не знам конкретно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања, само хоћу да се обратим суду да кажем да је колега не знам из којих разлога Давидов, са чијим сам ја оцем радио дуго година, и заиста ми је жао што сам то данас чуо од њега да се Тужилаштво бави подметањем, па би могао да пита оца ко сам ја и каквим се подметањем ја то бавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо сада о томе, то је примедба једна, добро. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи идемо на терен чињеница, а не на терен лични.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, опт. Будисављевић, нећемо тако.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Могу ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Само једно питање, односно устајем да коначно разјаснимо о ком возилу се ради, да ли је то комби или камион, или ТАМ-ић, или шта је да нам опишете шта је да нам опишете које је возило?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: То је комби фургон затворени. Разумете како да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде опишите га. Опишите га.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Комби комплет од лима, затворени, туто комплето од напред до назад, није то отворени камион, није церада, то није како да вам кажем, ако сте ме разумели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се спомиње ТАМ, а сад?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: То је ТАМ-ић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то то?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да, ТАМ-ић комби, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања? Изволите.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Дозволите ми само везано за ове записнике о испитивању окривљених из Окружног суда у Книну, имам наравно субјективан утисак да правимо један мит од тих записника, а чија валидност апсолутно може да се доведе у питање. Мислим ово што је последње изговорио окривљени Груичић везано за понашање браниоца, интересује ме конкретно да ли је он био упознат са делом које се њему ставља на терет приликом саслушања у Окружном суду у Книну 26. новембра 1991. године? Редни број 28 мислим да је то судски број под којим се заводи. Дакле, да ли му је предочено због ког кривичног дела се саслушава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћемо онда да направимо паузу, само да видим где је тај. Ево га.

АДВ. ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Значи с обзиром да се овде ставља да се саслушање врши због кривичног дела из члана 47 став 2 тачка 6 КЗ РС, да ли

му је саопштено кривично дело које му се ставља на терет приликом саслушања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је констатовано.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да, да ли окривљеном није било у том тренутку мало необично да му се ставља на терет дело из Кривичног законика Републике Србије који се у то време уопште није примењивао на територији Републике Хрватске већ су републике чланице имале своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саопштено зашто се окривљује, а то је Република Српска.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Не, у то време још увек нема Републике Српске Крајине, не постоји значи.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Српска Крајина.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Значи у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али не видим сврха тог питања, шта? Овде стоји констатовано је на записнику да је осумњиченом саопштено зашто се окривљује и основе и сумње које су против њега, а савршено му је.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Да, али ставља се значи на терет дело које је инкриминисано Кривичним законом Републике Србије иако су у исто време на том подручју на територији Републике Хрватске односно Социјалистичке Републике Хрватске у то време примењивао Закон Република чланица Федерације док је један био овај Савезни ЗКП је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Значи само интересује ме да ли му је предочена та једна ставка?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате ко је 47 став 2 тачка 6?

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је убиство више лица.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Добро, али зашто није Кривични закон Републике Хрватске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте имали браниоца, јесте ли имали разговор са браниоцем у вези тог дела. Полако, немојте тако молим вас. Бранилац Вам је био присутан?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: У Книну мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Јесте разговарали са њим, да ли знате шта вам је стављено на терет, били сте упознати?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па јесте, ради фамилије Ракић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Не, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко од бранилаца има? Нема више питања. Изволите оптужени.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли могу овај микрофон он је ближи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, станите.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Захваљујем. Желим пре свега да се захвалим Груичићу на изношењу истине јер рекао је потпуну истину и сушту за Државну безбедност, да сам радио у Државној безбедности напоменуо је начелника Државне безбедности Крајине Душана Орловића, то је апсолутно тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чули сте сада његову одбрану па сад поставите питање.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Следеће моје питање упућено њему је пошто дотични изјављује да сам му ја напоменуо да смо ликвидирали Луцију, Малиновић, Богуновић и ја тек приликом пута, односно приликом путовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је рекао.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да тако назовем, приликом одласка на ликвидацију осталих чланова четворице Ракића, а овде односно, мало ћу се послужити, јер заборавићу, у изјаву у Станици јавне безбедности Грачац 16.новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта читате, изјаву?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Један део изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, па не можемо предочавати изјаве.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не, нећу, само сам хтео, не могу се сетити свега, нећу да читам, него је наведено на моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није доказ, нећемо користити те изјаве.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: А нећемо користити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, онда је ли може изјава у Сомбору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците који део.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ево само да окренем, изјава у Сомбору 28.децембра прошле године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Значи исти дан кад смо ухапшени, да из Сомбора али из полиције, између осталог пише, ја сам само извадио неке делове, цитате, «Сећам се да су остали такође користили пиштоље и ја сам користио пиштољ ТТ 7,62» па је моје питање упућено теби шта сматраш под тим да си користио и ти пиштољ ТТ и да смо ми остали користили пиштоље, да ли то значи да смо ми приликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте питање.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли то значи да смо ми приликом ликвидације четворице породице Ракић користили искључиво пиштоље или и пушке, по теби шта сматраш?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Дозволи, ја сам користио пиштољ сваки дан, а ја пиштољ тај пут нисам употребио, а кориштење је друго, а употреба је друго.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли ти сматраш по том.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: И пушку сам ја имао.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Из чега смо ми остали пуцали ако ниси ти пуцао?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја мислим да из пиштоља је то, јел био «шкорпион» пиштољи али тако се чуло из кратког ватреног оружја.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро. Ти си изјавио да сам ти ја рекао за Луцију да смо је убили, односно ја и да су била ова двојица са мношћом ту тек у путу за Голубњачу.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: А у једној изјави ти говориш то исто да си за то сазнао тек месец дана по доласку у затвор у Книн.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: То сам заборавио па сам се је сетио.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, добро, видим да се.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: То сам ја заборавио па сам се ја сетио, ја сам дао исправку код.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Следеће моје питање упућено теби је по мени најважније у овом случају јеси ли пуцао у било кога члана породице Ракића?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: У никога, јер нисам могао ја да пуцам.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ниси могао због чега?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Зато што сам ја вршио нужду и ди сам ја остао и ди сте ви били.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па објасни ти где смо ми били, где си ти био.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесте ви били иза аута кад си ти притеро ауто код јаме ко је био с тобом иза аута.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Богуновић Милан изјављује супротно теби да си ти притерао комби до јаме, што је истина.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па то не може да буде тако него си ти притеро.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Е, па имаш исказ онда смо били на суочењу кад.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, сачекајте, реците.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Дозволи, јеси дао исказ да сам ја отерао комби до станице милиције јеси дао ти исказ?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ко га отерао?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја мислим да си ти, нека буде да сам ја.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: А?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја сам, ајде ја сам.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па ти који си нас чекао у станици са две изолир траке.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, добро, ја сам.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: И тако си кад сам ја дошао паркирао тамо код та два храста ти си сјео у њега и вратио га на рикверц.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: На моје питање, добро си ме сетио.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Одлично, баш добро, на моје питање у поласку кад сам објаснио где се иде, зашто се иде, на моје питање да ли ти знаш где је та тзв. јама Голубњача шта је твој био одговор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се понављати, па рекао је да не зна, али Ви предочите, Ви сте рекли да он управо је рекао да зна где је та јама, је ли чујете?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Управо је рекао да зна због тога што му је један део фамилије жена или деца били у Сврачковом селу, је ли то тачно?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јеси ти њих посећивао у Сврачковом селу?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Где се та јама налази?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: А јеси ли ти знао где је та јама?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја теби постављам питања.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па добро, ја уопште за јаму нисам знао.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Питање ти је постављено од мене да ли си знао где се та јама налази из разлога тога што си одлазио често у Сврачково село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је да није знао.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па ја сам рекао да нисам знао сто пута сам могао проћи друмом да ја не знам ди је та јама, како да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Задовољан сам.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Сто пута, а теби је викендица тетке рођене 200 метара од те јаме па ти ниси знао да је јама ту.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Задовољан сам са одговором. Даље, моје питање је да ли си ти знао због чега су ухапшени и да ли су уопште ухапшени та породица Ракић и да ли су притворени доле?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја што сам чуо да су радили, пардон, да су радили за усташе, да су имали пушкомитраљез, да су имали радио станицу, да су имали униформу ништа ја то видео нисам, то сам само чуо.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли си ти једне прилике заједно са мном и сад не знам тачно још с ким, али ти и ја смо били, ишли да ухапсимо Иваља?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесте.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, да ли после знаш шта се са Иваљем десило?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па Мане да га одвео за Чанак.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Шта је Чанак? Објасни њима.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: То је село једно, а ми кад смо дошли горе били смо пола сата тог Иваља нисмо нашли и одма смо се вратили назад.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Шта је тај Чанак?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Село.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Које село, где се налази?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па хрватско једно село.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ко је у томе Чанку тада био, ко је држао тај Чанак?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не знам ја ко га је држао.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не знаш ко га је држао?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесмо га ми држали или су га држале усташе?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја не знам ко га је држао.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Добро, знам ја, држале су га усташе тај Ракић Мане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, само питање, после ћемо у фази суочења Ви можете тако да разговарате.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Не.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Врши се суочење између оптуженог Будисављевић Чече и Груичић Богдана на околности разлике у исказима везаним за критични догађај како је то евидентирано аудио техником па окренути један другом у лице изјављују:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, значи крените. Можете од Голубњаче, од јаме, где сте Ви рекли да је он рекао «знам где се налази» одатле крените.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: На моје питање у поласку кад смо дошли нас четворица код тебе Малиновић и ја, Малиновић, Новаковић и Богуновић код тебе, на моје питање да ли знаш где је јама Голубњача и зашто идемо тамо, због чега, ти си рекао «Нема проблема због тога, идемо одма, немам нафте», ја сам рекао шта ћемо, како ћемо, сетио сам се ја после, а и ти да си имао нафте неких пар литара у канти па си насуо у тај «ТАМ-ић» јер то није било далеко, то је 25 – 30 километара, назад 50-60, толико, не знам колико тај «ТАМ-ић» троши, није то битно, него је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да нека он каже сад, јесте чули шта он каже, јесте знали?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па коју јаму си ти мени споменуо кад си ти мени споменуо човече да их возимо за Кореницу, па како можеш да кажеш?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја говорим да сам ти споменуо јаму.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па ја говорим да није истина што говориш.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја теби говорим исто тако.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па ти говориш оно што није истина.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Зашто би ја говорио оно што није истина, зашто?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па ја знам, ти имаш неки интерес свој.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Зашто?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па ја да сам имо нафту.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Који је то мој интерес, који је то мој интерес да ја говорим ко што и говорим.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја сам те питао лепо, ја немам скроз мало нафте, како ћемо, каже купићемо у Кореници, је ли то било тако?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли је то мој интерес да ја говорим и кажем ја сам пуцао све ја радио, или ја кажем не сећам се, не сећам се, вршио сам нужду, не знам, нисам имао униформу, нисам имао оружје, који је мој интерес?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не знам ја који је твој интерес.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па кажи ми ти, објасни, имам ли ја неког интереса.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Е па ја теби говорим да ти.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја нисам навео Мирића, Мишчевића, Гојића, Глумичића било кога да је био тамо, ја наводим ко је био шта је ко радио.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: И то и суд покушава да утврди, а утврдили смо ко је био. Било је нас петорица.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па треба.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Е сад ко је шта. Знам да треба, е сад питање да ли треба или не треба и зашто, због чега и које су околности биле, суд је утврдио колико је нас било, суд треба да утврди ко је шта радио.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете? Будисављевић каже да сте Ви знали да ће се лишити живота породица Ракић, реците му то.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Категорички тврдим да је знао.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не, не.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Категорички тврдим да си знао.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Нисам знао.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Исто тако као што си знао кад сам ја Луцију ликвидирао са осталом двојицом у помагању да сам то исто рекао.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: А кад си ти то мени рекао, прије колко времена?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па рекао сам ти пар дана пре.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Којих пар дана кад три-четири дана ауто лежо код мене и нико га код мене није био, ни пришо код мене није кад је био у квару.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Какве везе ауто има.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Дозволи, па кад си био код мене, са мном прије кад сте Луцију ви ликвидирали, кад си био после са мном него увече кад си дошо.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Напротив, ти си, па јести ти био у станици полиције долазио.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ко?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ти.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па јесам.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па како онда ја нисам био.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па нисам те ја видио.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па јесам ја тако невидљив?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Не знам ја, био си сваки дан на терену.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Сваки дан на терену?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Да.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Никад ме није било у Личком Осику?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па било те мало, али тад није те било.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Јесам ли ја ишта радио тамо у Личком Осику осим што сам убијао тако људе по неком властитом нахођењу или већ?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја нисам реко да ти ниси радио и остале послове.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Које?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: И набавку, и оружје, јеси мени наређивао да смо возили оружје и муницију за војску, јесмо возили заједно?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јеси наређиво?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: А?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јесмо ишли животе подјелити кад смо пролазили кроз усташе да довеземо у Острвицу.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно и баш из тог разлога што сам био добар с тобом искључиво добар и са осталом тројицом, из тога разлога сам и рекао то што сам рекао.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Али немаш разлога.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Али нисам рекао осталим људима који су били формацијски ближе мени, који су дошли са мном с обуке, него сам рекао вама, вас сам и користио за неке акције, ви сте заједно са мном, тачно или нетачно?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па зашто ниси користио специјалце те своје него си користио нас.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Питам тачно или нетачно?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: А? Па које, па није тачно.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Питам тачно или нетачно?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па није тачно. Кад си ти мени рекао.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да ли сам те водио да ухапсимо Иваља?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: А? Јеси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понављате се. Дајте ово за ову пуцњаву код јаме. Тврдили сте да је пуцао, кажите му у кога је то пуцао, реците му, њему.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја категорички даље тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега погледајте.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Да си пуцао ниси пуцао у Драгана, али у Милована, Ману и Радмилу си пуцао исто као и ја, наравно.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па човече ди сам ја био, како сам ја могао да пуцам.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Па био си код јаме, где ћеш бити.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Није истина, нек сам био 30 метара даље.
ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ја ти говорим да је истина.
ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ти си то измислио.
ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Зашто би измислио?
ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ја не знам, па ти знаш зашто си измислио.
ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Зашто би ја измислио?
ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Зато што ја нисам ту био.
ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ниси био?
ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Нисам имо могућност да ја пуцам у њих.
ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Како ниси имо могућност?
ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па нисам био.
ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Пуцао из пиштоља 7,62 тзв. «ТТ» исто као
ми остали, стим да сам ја користио «шкорпион».
ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: А? Јеси имо још оружја?
ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ко?
ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ти?
ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Наравно.
ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Јеси, па што треба толко оружје теби онда?
ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Што ми треба оружје?
ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Е, и «шкорпион» и пиштољи и то.
ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Зашто да не носим оружје.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Зашто да не носим, па не могу да будем као
неко ко није био наоружан.
ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па не могу ја који сам био 30 метара.
ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Ствар је у томе да ниси био 30 метара.
ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Ствар је у томе да јесам.
ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Из твоје перспективе хоћеш да будеш али
ниси био, био си ту исто као и сви ми.
ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Није истина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Прекинуто суочење.

Констатује се да су оптужени остали при свом исказу.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Исто тако као и сви.
ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Није истина то што.
ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Истина је потпуно апсолутна.
ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: То си измислио и лажеш.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Нема ту да лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршено суочење. Да ли имате још неко питање можда везано за овај догађај?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Жао ми је само. Да, имам констатацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедбу или било шта?

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Примедбу, примедбу како се кажем вам нисам стручњак правни, за неке друге ствари јесам, за ово нисам нажалост, видим. Жао ми је што се извлаче појединци преко мојих леђа, то ми је жао. Шта друго да кажем, јер треба нешто да кажем, јер треба да слушам ове адвокате с дужним уважавањем, како покушавају да одбране њих, зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, свако има своју улогу.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Слажем се с тим, слажем се, али нас петорица знамо шта је истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете сести. Рекли сте то.

ОПТ. ЧЕДО БУДИСАВЉЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте само да се понављате, можете сести. Да ли од оптужених неко има још питања? Изволите Богуновић.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја не знам да ли ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево можете овде да станете. Немојте Ви да се удаљавате, него Богуновићу станите овде, ево ту поред овог микрофона.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Ја не знам јесам ли поновио, јесам то већ говорио, али понављам ја са ни једним својим гестом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само треба да кажете да ли имате неко питање Груичићу да поставите.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Имам питања за господина Груичића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, поставите.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Где сам се ја налазио у моменту кад се?

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Где се налазио у моменту кад се?

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте слушали сад шта је рекао.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Извините, нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте слушали сад шта је рекао? Он је прецизно рекао где сте се налазили, немојмо да се понављамо.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Где сам се ја налазио и да ли сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте иста питања постављати.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па јеси био уз врата од комбија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо више.

ОПТ. МИЛАН БОГУНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богуновићу, само оно што није постављено питајте.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Па јесам казао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питање поставите.

ОПТ. БОГДАН ГРУИЧИЋ: Реко сам то већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања. Добро. Да ли има још неко нешто да пита? Добро. Можете сести Груичићу. Сутра настављамо саслушањем оштећених.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ПРЕКИДА СЕ главни претрес, а наставља сутра са почетком у 09,30 у истој овој судници.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА